

**W I A D O M O Ś C I
U R Z Ę D U
P A T E N T O W E G O**

M I E S I Ę C Z N I K

Rok XXII — Zeszyt 2

Kwiecień

1 9 4 6

W A R S Z A W A

Nakładem Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej

Cena zł 50.—

URZĄD PATENTOWY Rz. P.

(Warszawa, ul. Lwowska 15)

zaangażuje na stanowiska radców technicznych:

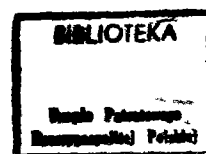
2 inżynierów mechaników
1 inżyniera radiotechnika i
1 inżyniera chemika (nieorganika).

Pożądana znajomość języków obcych w stopniu wystarczającym do studiowania literatury technicznej.

Poszukujemy roczników, jak również poszczególnych egzemplarzy czasopisma

„WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO”
za lata 1924 — 1944

Administracja Wydawnictw
URZĘDU PATENTOWEGO RZ. P.
Warszawa, ul. Lwowska 15.

WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

T R E Ś Ć :

Część I.

Ustawy, rozporządzenia, komunikaty: 11. Okólnik Ministerstwa Przemysłu Nr 228 z dn. 12.2.1946 r. w sprawie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

Za granicą: 12. Francja. Dekret z dn. 9.11.1945 r. Nr 45—2776 kładący kres przedłużaniu terminów w sprawach własności przemysłowej. 13. Francja — W. Brytania Umowa z dn. 29.8.1945 r. zawarta między Francją a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o wznowieniu niektórych praw własności przemysłowej.

Międzynarodowy Związek Ochrony Własności Przemysłowej: 14. Konwencja Związkowa Paryska z dn. 20.3.1883 r. o ochronie własności przemysłowej, przejrzana w Brukseli dn. 14.12.1900 r., w Waszyngtonie dn. 2.6.1911 r. i w Hadze dn. 6.11.1925 r. 15. Stan Międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej w dniu 1 stycznia 1946 r.

Część II.

16. **Patenty na wynalazki** — udzielenie (od Nr 33 200 do Nr 33 207 i Nr 33 209). 17. **Opisy patentowe**. 18. **Wzory** — rejestracja wzorów użytkowych (od Nr 9000 do Nr 9031) i zdobniczych (od Nr 7001 do Nr 7007). 19. **Znaki towarowe** — rejestracja (od Nr 32601 do Nr 32649); przedłużenie ochrony prawnej znaków; zmiany w rejestrze.

SOMMAIRE:

1-e Partie.

Législation, informations: 11. Circulaire du Ministère de l'industrie N° 228 du 12.2.1946 concernant la protection des inventions, modèles et marques

Etranger: 12. France Décret du 9.11.1945 N° 45-2776 mettant fin à la prorogation des délais en matière de propriété industrielle. 13. France — Grande-Bretagne. Accord du 29.8.1945 entre la France et le Royaume — Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, concernant la restauration de certains droits de propriété industrielle.

Union Internationale pour la protection de la propriété industrielle: 14. Convention d'Union de Paris du 20.3.1883 pour la protection de la propriété industrielle, révisée à Bruxelles le 14.12.1900, à Washington le 2.6.1911 et à La Haye le 6.11.1925. 15. Etat de l'Union Internationale pour la protection de la propriété industrielle au 1 janvier 1946.

2-me Partie.

16. **Brevets d'invention** — délivrance (du N° 33200 au N° 33207 et N° 33209). 17. **Brevets imprimés**. 18. **Modèles** — registration des modèles d'utilité (du N° 9000 au N° 9031) et des modèles d'ornement (du N° 7001 au N° 7007). 19. **Marque de fabrique ou de commerce** — registration (du N° 32601 au N° 32649); renouvellements de marques, changements dans le registre.

USTAWY, ROZPORZĄDZENIA, KOMUNIKATY

11. ✓

OKÓLNİK MINISTERSTWA PRZEMYSŁU

Nr 228

z dnia 12 lutego 1946 r.

w sprawie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

W związku z ukazującymi się w prasie codziennej wiadomościami o wynalazkach i ulepszeniach produkcyjnych w przemyśle, stwierdzono, że przemysł państwowy i będący pod zarządem państwowym zgłosił do Urzędu Patentowego R. P. od chwili wyzwolenia nieznaną tylko ilość wynalazków, wzorów użytkowych i znaków towarowych.

Wobec tego, że obecny stały wzrost produkcji oraz zatrudnienie szerokich warstw techników i robotników przy odbudowie i rozbudowie przemysłu stwarza korzystne warunki

do powstawania nowych pomysłów konstrukcyjnych oraz do ulepszeń metod wytwarzania, należy zwrócić uwagę, że dorobek myślowy tego rodzaju, będący często wynikiem długotrwałych prac, stanowi wielką wartość, jako część składowa majątku narodowego.

Dlatego też wzywa się wszystkie Centralne Zarządy i Zjednoczenia Przemysłu, Centrale Zbytu oraz poszczególne Zakłady Przemysłowe do zgłaszania wynalazków, wzorów użytkowych i zdobniczych, tudzież znaków towarowych do prawnej ochrony ich w Urzędzie Patentowym R. P., mieszczącym się w Warszawie przy ul. Lwowskiej Nr 15.

Jednocześnie przypomina się, że sprawy związane z uzyskanymi w ubiegłych latach patentami i świadectwami ochronnymi należy uporządkować w Urzędzie Patentowym R. P. Dotyczy to zwłaszcza Zakładów, które na skutek zniszczeń wojennych nie posiadają u siebie odpowiednich dowodów.

Podsekretarz Stanu:

(—) W. Ciszewski

Z A G R A N I C A

12. ✓

FRANCJA

DEKRET

z dnia 9 listopada 1945 r. Nr 45—2776

kładący kres przedłużaniu terminów w sprawach własności przemysłowej.

Art. 1. Artykuł 1 dekretu z dnia 26 listopada 1939 r. dotyczącego przedłużenia terminów w sprawach własności przemysłowej¹⁾, zmienionego zatwierdzonymi ustawami z 11 września 1940 r.²⁾, 24 stycznia 1941 r.³⁾ i 12 października 1942 r.⁴⁾, traci moc z dniem ogłoszenia niniejszego dekretu w *Journal Officiel*⁵⁾ z wyjątkiem dotyczącym spraw nabycia we Francji praw własności przemysłowej z pierw-

szeństwem ze zgłoszeń zagranicznych, dokonanych w jednym z państw przyznających wzajemność obywatelom francuskim.

Lista tych państw jest ustalona rozporządzeniem Ministra Spraw Zagranicznych i Ministra Produkcji Przemysłowej, którzy są uprawnieni do oceny wspomnianej wzajemności.

Art. 2. Wszelako aż do dnia 31 marca 1946 r. mogą być ważne uiszczono:

1. wraz z kwotą opłaty dodatkowej za opóźnienie, należnej po dzień 21 sierpnia 1939 r., opłaty roczne za patenty na wynalazki, które mogły jeszcze być ważne uiszczono w dniu wyżej wymienionym;

2. bez opłaty dodatkowej — opłaty roczne płatne od dnia 21 sierpnia 1939 r.

Będą uważane jako ważne wpłaty dokonane przed 31 marca 1946 r. w uzupełnieniu opłat rocznych płatnych po dniu 21 lutego 1939 r., a nie wniesionych w wysokości normalnej z opłatą dodatkową lub bez niej.

Art. 3. Po dniu 31 marca 1946 r. roczne opłaty za patenty płatne po 30 września 1945 r. będą mogły być ważne uiszczono tylko w warunkach określonych w zmienionym artykule 32 ustawy z dnia 5 lipca 1844 r.

Art. 4. Odroczenie terminu, z jakiego będą nadal korzystać sprawy dotyczące uzyskania

1) Patrz Wiadomości Urzędu Patentowego 1940 r. zeszyt 3, poz. 26. — Red.

2) Patrz Wiadomości Urzędu Patentowego 1940 r. zeszyt 7, poz. 79. — Red.

3) Patrz Wiadomości Urzędu Patentowego 1941 r. zeszyt 5, poz. 70. — Red.

4) Patrz Wiadomości Urzędu Patentowego 1942 r. zeszyt 12, poz. 110. — Red.

5) Ogłoszenie nastąpiło dnia 13 listopada 1945 r.

we Francji praw własności przemysłowej z pierwszeństwem ze zgłoszeń zagranicznych, dokonanych w jednym z państw przyznających wzajemność obywatelom francuskim, począwszy od dnia ogłoszenia dekretu niniejszego będzie stosowane jedynie z zastrzeżeniem praw osób trzecich, a mianowicie właścicieli patentów lub użytkowników, jakie osoby te nabyły w dobrej wierze przez zgłoszenie, wykonywanie lub poczynione poważne przygotowania do wykonywania.

Na podstawie umów zawartych z państwami, przyznającymi wzajemność obywatelom francuskim, osoby trzecie będą mogły być zmuszone do uiszczenia określonej obowiązującej opłaty za korzystanie z licencji.

W drodze postanowień późniejszych będą mogły być uznane prawa osób trzecich, które przed dniem ogłoszenia dekretu niniejszego wykonywały wynalazek lub poczyniły poważne przygotowania do wykonywania wynalazku opisanego we francuskim zgłoszeniu patentowym, dokonanym przed wymienioną datą a po upływie terminu jednego roku, ustanowionego w artykule 4 porozumienia Związku ochrony własności przemysłowej, przez obywatela państwa obcego, nie przyznającego wzajemności przewidzianej w artykule 1 niniejszego dekretu.

Art. 5. Postanowienia niniejszego dekretu mają zastosowanie także w Algierii.

Mają one również zastosowanie na ziemiach podległych władzy Ministra Kolonij, począwszy od dnia ogłoszenia tych postanowień na wspomnianych ziemiach.

Art. 6. Wykonanie niniejszego dekretu, który będzie ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Republiki Francuskiej, porucza się Strażnikowi Pieczęci, Ministrowi Sprawiedliwości, Ministrowi Produkcji Przemysłowej, Ministrowi Spraw Zagranicznych, Ministrowi Gospodarstwa Narodowego, Ministrowi Skarbu, Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Kolonij, każdemu w jego zakresie działania.

(„La Propriété Industrielle” 1945 r. Nr 11 str. 131).

13.

FRANCJA — WIELKA BRYTANIA

UMOWA

z dnia 29 sierpnia 1945 r.

zawarta między Francją a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o wznowieniu niektórych praw własności przemysłowej.

Rząd Tymczasowy Republiki Francuskiej i Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, pragnąc wznowić nie-

które prawa własności przemysłowej, literackiej i artystycznej dotknięte przez wojnę, postanawiają co następuje:

Artykuł pierwszy. — 1. Obywatele państw umawiających się będą mogli na skutek zwykłego podania złożonego w terminie 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej umowy bez dodatkowych opłat lub jakichkolwiek kar uzyskać:

a) wznowienie przewidzianych w artykule 4 Międzynarodowej Konwencji Paryskiej z dn. 20 marca 1883 r., przejrzonej ostatnio w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., dla zgłoszenia lub zarejestrowania zgłoszeń patentów na wynalazki, znaków fabrycznych lub handlowych oraz wzorów i modeli, praw pierwszeństwa, które nie wygasły jeszcze w dniu 3 września 1939 roku, jak również tych praw, które powstałyby podczas wojny lub mogłyby powstać, gdyby wojna nie była wybuchła;

b) wznowienie ich zgłoszeń patentowych, zgłoszeń znaków lub wzorów i modeli, uważanych za zaniechane lub wygasłe od dnia 3 września 1939 r., pod warunkiem dokonania wszelkich czynności, dopełnienia wszelkich formalności, uiszczenia wszelkich opłat i w ogólności zadośćuczynienia wszelkim obowiązkom przewidzianym przez ustawy i rozporządzenia każdego państwa dla uzyskania lub zachowania praw własności przemysłowej;

c) wznowienie praw własności przemysłowej które mogłyby być wygasnąć od dnia 3 września 1939 r. na skutek niedokonania pewnej czynności, niedopełnienia pewnej formalności lub nieuiszczenia pewnej opłaty, — pod warunkiem dokonania tej czynności, dopełnienia formalności lub uiszczenia opłaty.

2. a) Wszelako, osoby trzecie, któreby w dobrej wierze rozpoczęły wykonywanie wynalazków lub rysunków i modeli przemysłowych przed datą wznowienia, będą mogły otrzymać licencję nie wyłączną na wykonywanie. W razie niedojścia do porozumienia między stronami, warunki licencji będą ustalone zgodnie z dotyczącym ustawodawstwem krajów zawierających umowę. W warunkach tych będą wzięte pod uwagę wszystkie okoliczności faktyczne, włączając wszelkie szkody, poniesione przez właściciela patentu, wygasłego na skutek nieuiszczenia opłat rocznych, wynikające z faktu stosowania opatentowanego wynalazku w okresie wygaśnięcia przez osoby trzecie, starające się obecnie o licencję.

b) Czasokres 12 miesięcy, przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, będzie mógł być przedłużony w trybie, jaki zostanie ustalony w umowie między obydwoma rządami.

Art. 2. Na wniosek osób zainteresowanych będą mogły być poddane rewizji warunki licencji przymusowych, udzielonych począwszy od dnia 10 maja 1940 r. na wykonywanie praw własności przemysłowej, literackiej i artystycznej. Wnioski będą musiały być składane zgodnie z obowiązującym prawem.

W warunkach zrewidowanych należy wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności faktyczne, włączając wszelkie szkody poniesione przez właściciela prawa na skutek uprzedniego wykonywania tego prawa przez posiadacza licencji przymusowej.

W sprawach własności przemysłowej, jeśli właściciel patentu ustali, że na skutek wojny poniósł stratę lub szkodę, zostanie mu przyznane przedłużenie okresu ochrony w warunkach przewidzianych przez ustawę każdego z krajów zawierających umowę.

Art. 3. Okres pomiędzy dniem 3 września 1939 r. a datą wejścia w życie niniejszej umowy nie będzie wliczany w czasokres przewidziany dla rozpoczęcia wykonywania patentu lub używania znaków fabrycznych albo handlowych lub wykonywania rysunków i modeli przemysłowych; poza tym zostaje uzgodnione, że żaden patent, znak fabryczny albo handlowy lub rysunek albo model przemysłowy, który był jeszcze w mocy w dniu 3 września 1939 roku, nie będzie mógł być uznany za wygasły, bądź nie zostanie unieważniony jedynie z powodu niewykonywania lub nieużywania aż do upływu lat dwu, licząc od wejścia w życie niniejszej umowy.

Art. 4. Wznowienie znaków fabrycznych, których okres trwania dobiegł normalnego terminu końcowego, o ile wznowienie to zostało dokonane przed upływem terminu przewidzia-

nego w artykule 1, będzie powodowało ponowne przedłużenie trwania okresu ochrony z dniem upływu wspomnianego okresu poprzedniego.

Art. 5. Umowa niniejsza ma zastosowanie do tych patentów, znaków fabrycznych, rysunków i modeli, które zostały zarejestrowane we Francji w „Service de la propriété industrielle”, zaś w Zjednoczonym Królestwie w „Patent Office”; gdy chodzi o prawa własności literackiej i artystycznej — do tych praw, które są chronione w jednym lub drugim kraju. Umowa będzie rozciągnięta na patenty, znaki fabryczne, rysunki i modele, prawa własności literackiej i artystycznej zarejestrowane i chronione w koloniach, protektoratach lub terytoriach mandatowych na skutek zwykłej notyfikacji, dokonanej przez zainteresowany rząd umawiający się drugiemu umawiającemu się rządowi.

Wszelako, na mocy niniejszego artykułu, postanowienia ust. 1a) i 2b) artykułu 1 niniejszej umowy nie będą rozciągnięte na kolonie, protektoraty i terytoria mandatowe, w których Konwencja Międzynarodowa Paryska z dnia 20 marca 1883 r., przejrzana ostatnio w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., nie została zastosowana.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni przez swe odnośne rządy, podpisali niniejszą umowę i zaopatrzyli ją w swe pieczęcie.

Sporządzono w dwu egzemplarzach, w Londynie, dnia 29 sierpnia 1945 r., w językach francuskim i angielskim, przy czym obydwa teksty uznaje się za równorzędne.

(podpisy)

(„La Propriété Industrielle” 1945 r. Nr 9, str. 113, 114).

MIĘDZYNARODOWY ZWIĄZEK OCHRONY WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ

14.

KONWENCJA ZWIĄZKOWA PARYSKA

z dnia 20 marca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej, przejrzana w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r. i w Hadze dnia 6 listopada 1925 r.

Artykuł 1.

Kraje zawierające umowę tworzą Związek ochrony własności przemysłowej.

Przedmiotem ochrony własności przemysłowej są patenty na wynalazki, wzory użytkowe, rysunki i modele przemysłowe, znaki fabrycz-

ne lub handlowe, nazwa handlowa i oznaczenia pochodzenia lub nazwy pochodzenia, jak również zwalczanie nieuczciwej konkurencji.

Słowa „Własność przemysłowa” należy rozumieć w ich najszerszym znaczeniu i stosować nie tylko do przemysłu i handlu w ścisłym znaczeniu, ale również do przemysłów rolnych (wina, ziarna, liści tytoniowych, owoców, zwierząt itd.) i górniczych (minerały, wody mineralne itd.).

Do patentów na wynalazki zalicza się również różne rodzaje patentów przemysłowych, uznanych przez ustawodawstwa krajów, zawierających umowę, jak patenty wprowadzające, patenty na udoskonalenia, patenty i świadectwa dodatkowe itd.

Artykuł 2.

Przynależnym do któregośkolwiek z krajów zawierających umowę będą przysługiwały we wszystkich innych krajach Związku w sprawach ochrony własności przemysłowej korzyści, jakie odnośnie prawa zapewniają obecnie lub zapewnią w przyszłości własnym obywatelom, oprócz praw specjalnie przewidzianych niniejszą konwencją. Wobec tego będą oni mieli tę samą ochronę, co i tamci i będą mogli odwołać się do tej samej opieki prawnej przeciw wszelkiemu naruszeniu ich praw, z zastrzeżeniem dopełnienia warunków i formalności, wymaganych przez dany kraj od obywateli własnych.

Wszelako, w celu uzyskania jakiegokolwiek prawa własności przemysłowej, żaden warunek zamieszkania lub posiadania przedsiębiorstwa w kraju, w którym się żąda ochrony, nie może być wymagany od przynależnych do Związku.

Ustawodawstwu każdego z krajów zawierających umowę są wyraźnie zastrzeżone postanowienia normowane ustawami o własności przemysłowej, dotyczące postępowania sądowego i administracyjnego oraz właściwości, jak również wyboru miejsca zamieszkania lub ustanowienia pełnomocnika.

Artykuł 3.

Są zrównani z przynależnymi do krajów zawierających umowę przynależni do krajów nie należących do Związku, zamieszkali lub posiadający rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe na terytorium jednego z krajów Związku.

Artykuł 4.

a) Kto prawidłowo wniósł podanie o udzielenie patentu na wynalazek, o zarejestrowanie wzoru użytkowego rysunku lub modelu przemysłowego, znaku fabrycznego lub handlowego w jednym z krajów zawierających umowę, albo jego prawny następca, będzie korzystał dla zgłoszenia w innych krajach, z zastrzeżeniem praw osób trzecich, z prawa pierwszeństwa w terminach określonych poniżej.

b) Wskutek tego, zgłoszenie dokonane później w jednym z krajów należących do Związku, przed upływem tych terminów, nie będzie mogło być unieważnione przez fakty dokonane w międzyczasie, a mianowicie przez inne zgłoszenie, przez opublikowanie wynalazku lub wykonywanie go, przez wystawienie na sprzedaż egzemplarzy rysunku lub modelu, przez używanie znaku.

c) Wspomniane wyżej terminy pierwszeństwa będą trwały: dwanaście miesięcy dla patentów na wynalazki i wzorów użytkowych i sześć miesięcy dla rysunków i modeli przemysłowych

oraz znaków fabrycznych lub handlowych.

Terminy te zaczynają biec od daty złożenia pierwszego podania w jednym z krajów należących do Związku; dnia zgłoszenia nie wlicza się do biegu terminu.

Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na dzień świąteczny, prawnie uznany w kraju, gdzie żąda się ochrony, termin będzie przesunięty do następującego po tym dniu pierwszego dnia powszedniego.

d) Ktokolwiek będzie chciał korzystać z pierwszeństwa zgłoszenia wcześniejszego, będzie musiał złożyć oświadczenie wskazujące datę i kraj tego zgłoszenia. Każdy kraj określi termin, do którego najpóźniej oświadczenie to winno być złożone.

Dane te będą przytaczane w ogłoszeniach wydawanych przez właściwe władze, w szczególności na patentach i odnoszących się do nich opisach.

Kraje zawierające umowę będą mogły wymagać od składającego oświadczenie pierwszeństwa przedłożenia kopii zgłoszenia (opis, rysunki itd.) wcześniej wniesionego. Kopia, zaświadczona co do zgodności przez władzę, która otrzymała to zgłoszenie, będzie wolna od wszelkich uwierzytelnień i będzie mogła zawsze być złożona w każdym czasie w ciągu trzech miesięcy od daty wniesienia podania późniejszego. Będzie można wymagać dołączenia do niej zaświadczenia daty zgłoszenia wydanego przez tę władzę oraz tłumaczenia.

W chwili dokonania zgłoszenia inne formalności nie będą mogły być wymagane dla oświadczenia pierwszeństwa. Każdy kraj zawierający umowę określi skutki, jakie spowoduje niedopełnienie formalności przewidzianych niniejszym artykułem, skutki te jednak nie mogą sięgać poza utratę prawa pierwszeństwa.

Później mogą być wymagane inne dowody.

e) Gdy rysunek lub model przemysłowy zostanie zgłoszony w jednym z krajów z prawem pierwszeństwa, opartym na zgłoszeniu wzoru użytkowego, termin pierwszeństwa będzie ten sam, co dla rysunków i modeli przemysłowych.

Poza tym można zgłosić w którymkolwiek kraju wzór użytkowy z prawem pierwszeństwa, opartym na zgłoszeniu podania o udzielenie patentu na wynalazek i odwrotnie.

f) Jeżeli podanie o udzielenie patentu zawiera roszczenie o przyznanie kilku pierwszeństw lub jeżeli badanie wykaże, że zgłoszenie obejmuje kilka wynalazków, władza winna przynajmniej zezwolić zgłaszającemu na rozdzielnie podania pod warunkami, jakie będą określone w ustawodawstwie wewnętrznym, utrzymując jako datę każdego zgłoszenia wydzielonego datę podania pierwotnego i, gdy są ku temu warunki, dobrodziejstwo prawa pierwszeństwa.

Artykuł 4 bis.

Patenty, zgłoszone przez przynależnych do Związku w różnych krajach zawierających umowę, będą niezależne od patentów uzyskanych na ten sam wynalazek w innych krajach, należących lub nienależących do Związku.

To postanowienie winno być rozumiane w sposób bezwzględny, mianowicie w tym znaczeniu, że patenty zgłoszone w terminie pierwszeństwa są niezależne tak pod względem powodów do unieważnienia i umorzenia, jak i co do normalnego czasu trwania.

Postanowienie to stosuje się do wszystkich patentów istniejących w chwili nadania mocy obowiązującej.

W razie przystąpienia nowych krajów stosuje się to również do patentów istniejących obustronnie w chwili przystąpienia.

Artykuł 5.

Wprowadzenie przez właściciela patentu do kraju, w którym patent został udzielony, przedmiotów wytwarzanych w jednym z krajów Związku, nie pociągnie za sobą umorzenia patentu.

Wszelako każdy z krajów zawierających umowę będzie mógł zastosować środki prawne w celu zapobieżenia nadużyciom, które mogłyby wypływać z wykonywania wyłącznego prawa nadanego patentem, na przykład przez zaniechanie wykonywania wynalazku.

Środki te mogą przewidywać umorzenie patentu tylko w tym przypadku, gdy udzielenie licencji przymusowych nie wystarczy do zapobieżenia nadużyciom.

W każdym razie środki te nie będą mogły być stosowane przed upływem co najmniej lat trzech od daty udzielenia danego patentu oraz gdy właściciel patentu przedstawia słuszne usprawiedliwienia.

Ochrona rysunków i modeli przemysłowych nie może być w żadnym razie umorzona z racji wrowadzenia przedmiotów takich jak te, które pozostają pod ochroną.

Nie można wymagać umieszczenia żadnego znaku lub wzmianki o rejestracji w celu rozpoznania prawa.

Jeżeli w jednym z krajów używanie zarejestrowanego znaku jest obowiązkowe, rejestrację można unieważnić dopiero po upływie słusznego terminu oraz gdy zainteresowany nie usprawiedliwi powodów swej bezczynności.

Artykuł 5 bis.

Przyznawany będzie termin ulgowy, co najmniej trzymiesięczny, dla uiszczenia opłat przewidzianych dla utrzymania w mocy praw własności przemysłowej przy jednoczesnym uisz-

czeniu opłat dodatkowych, jeżeli ustawodawstwo danego kraju je nałoży.

Nadto co do patentów na wynalazki, kraje zawierające umowę zobowiązują się bądź do ustanowienia terminu ulgowego, co najmniej sześciomiesięcznego, bądź też do wprowadzenia możliwości wznowienia patentu, wygasłego na skutek nieuiszczenia opłat, uzgadniając środki te z warunkami przewidzianymi w ustawodawstwie wewnętrznym.

Artykuł 5 ter.

W żadnym z krajów zawierających umowę nie będzie się uważać za naruszenie praw właściciela patentu:

1-o stosowania na okrętach, należących do jednego z innych krajów Związku, środków opatentowanych dotyczących kadłuba okrętowego, maszyn, urządzeń, przyrządów i innych części wyposażenia, jeżeli okręty te przebywają czasowo lub przypadkowo na wodach kraju, — z zastrzeżeniem, że środki te będą tam używane wyłącznie na potrzeby okrętów;

2-o stosowanie urządzeń opatentowanych, dotyczących konstrukcji lub działania środków żeglugi powietrznej lub lokomocji lądowej, albo ich części, należących do innych krajów Związku, jeżeli środki te znajdują się w danym kraju czasowo lub przypadkowo.

Artykuł 6.

Każdy znak fabryczny lub handlowy, zarejestrowany prawidłowo w kraju, z którego pochodzi, będzie dopuszczony do zgłoszenia i chroniony w tej samej postaci w innych krajach Związku.

Wszelako można odmówić rejestracji lub unieważnić rejestrację:

1-o Znaków, mogących naruszyć prawa, nabyte przez osoby trzecie w kraju, w którym żąda się ochrony.

2-o Znaków, pozbawionych wszelkich własności odróżniających lub utworzonych wyłącznie z oznak lub wskazówek, mogących służyć w handlu do oznaczania rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, miejsca pochodzenia lub czasu wytworzenia produktów, bądź też zwykle używanych w mowie potocznej lub ustalonych zwyczajowo w uczciwych i ustalonych stosunkach kraju, w którym żąda się ochrony.

Przy ocenie własności odróżniających danego znaku należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności faktyczne, w szczególności przeciąg czasu używania znaku.

3-o Znaków przeciwnych moralności lub porządkowi publicznemu.

Ustala się, że znak nie będzie mógł być uważany za przeciwny porządkowi publicznemu

z tego tylko powodu, iż nie odpowiada jednemu z ustawowych przepisów o znakach, z wyjątkiem gdy ów przepis dotyczy właśnie porządku publicznego.

Za kraj pochodzenia będzie uważany:

Należący do Związku kraj, w którym zgłaszający posiada rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe, a gdy takiego przedsiębiorstwa nie posiada, należący do Związku kraj, w którym zamieszkuje, jeśli zaś nie zamieszkuje w żadnym z krajów Związku, kraj jego narodowości, o ile jest przynależny do jednego z krajów Związku.

Wznowienie rejestracji znaku w kraju pochodzenia w żadnym razie nie może pociągać za sobą obowiązku wznowienia rejestracji w innych krajach Związku, w których znak został zarejestrowany.

Dobrodziejstwo pierwszeństwa utrzymuje się przy zgłoszeniach znaków, dokonanych w terminie przewidzianym art. 4, nawet wtedy, gdy rejestracja w kraju pochodzenia następuje dopiero po upływie tego terminu.

Postanowienie ustępu 1 nie wyklucza prawa żądania od zgłaszającego zaświadczenia, prawidłowej rejestracji, wystawionego przez właściwy urząd kraju pochodzenia, jednakże żadne uwierzytelnienie tego zaświadczenia wymagane nie będzie.

Artykuł 6 bis.

Kraje zawierające umowę zobowiązują się bądź z urzędu jeżeli pozwala na to ustawodawstwo kraju, bądź też na wniosek interesowanego odmawiać rejestracji lub unieważniać rejestrację znaku fabrycznego lub handlowego, który byłby odtworzeniem albo mogącym wprowadzić w błąd naśladownictwem znaku, który właściwy urząd rejestracyjny kraju uważa za notorycznie znany jako należący już do przynależnego do innego kraju, zawierającego umowę i używany na wytworach tego samego lub podobnego rodzaju.

Na wniesienie skargi o unieważnienie rejestracji takich znaków dany będzie termin co najmniej trzymiesięczny. Termin rozpoczyna się od daty zarejestrowania znaku.

Nie ustanawia się terminu na wniesienie skargi o unieważnienie rejestracji znaków, uzyskanej w złej wierze.

Artykuł 6 ter.

Kraje zawierające umowę zgadzają się, jeżeli zgłaszający nie wykaże się zezwoleniem właściwej władzy odmawiać rejestracji lub unieważniać rejestrację i odpowiednimi zarządzeniami zabraniać używania jako znaków fabrycznych lub handlowych, lub jako ich części: herbów, flag i innych godeł Państw należących do Związ-

ku oraz przyjętych przez nie znaków i stempli urzędowych kontrolnych i gwarancyjnych, jak również wszystkiego, co z punktu widzenia heraldycznego byłoby naśladownictwem.

Zakaz używania znaków i stempli urzędowych kontrolnych i gwarancyjnych będzie stosowany tylko wówczas, gdy zawierające je znaki fabryczne lub handlowe będą przeznaczone do używania na towarach tego samego lub podobnego rodzaju.

W celu wykonania tych postanowień kraje zawierające umowę zgadzają się komunikować sobie wzajemnie za pośrednictwem Biura Międzynarodowego w Bernie listę godeł państwowych, znaków i stempli urzędowych kontrolnych i gwarancyjnych, na które pragną lub pragnęłyby w przyszłości rozciągnąć całkowicie lub w pewnych granicach ochronę, przewidzianą niniejszym artykułem tudzież komunikować sobie wszelkie zmiany wprowadzone później do tej listy. Każdy z krajów zawierających umowę udostępni notyfikowane sobie listy do użytku publicznego w należyтым czasie.

Każdy z krajów zawierających umowę będzie mógł w przeciągu dwunastu miesięcy od dnia otrzymania notyfikacji przekazać dotyczącemu krajowi swe ewentualne zarzuty za pośrednictwem Biura Międzynarodowego w Bernie.

W stosunku do godeł państwowych powszechnie znanych środki przewidziane w ust. 1 będą stosowane wyłącznie do znaków, zarejestrowanych po podpisaniu niniejszego aktu.

W stosunku do godeł państwowych, które nie są powszechnie znane oraz do znaków i stempli urzędowych, postanowienia te będą stosowane tylko do tych znaków, które zostały zarejestrowane po upływie więcej niż dwu miesięcy od dnia otrzymania notyfikacji przewidzianej w ust. 3.

Jeżeli rejestrację uzyskano w złej wierze, kraje mogą wykreślić znaki, zarejestrowane nawet przed podpisaniem niniejszego aktu, zawierające godła państwowe, znaki i stemple.

Obywatele któregośkolwiek kraju, upoważnieni do używania godeł państwowych, znaków i stempli swego kraju, mogą ich używać nawet wtedy, gdyby były one podobne do znaków i stempli innego kraju.

Kraje zawierające umowę zobowiązują się zakazać nieuprawnionego używania w handlu godeł państwowych innych krajów zawierających umowę, jeśli to używanie mogło wprowadzić w błąd co do pochodzenia towarów.

Powyższe postanowienia nie powodują dla krajów przeszkody do czynienia użytku z możliwością odmawiania lub unieważniania rejestracji, przez zastosowanie p. 3 ust. 2 art. 6, znaków zawierających bez zezwolenia herby, flagi, odznaczenia i inne godła państwowe albo znaki lub stemple urzędowe, przyjęte przez jeden z krajów należących do Związku.

Artykuł 7.

Rodzaj wytworu, na którym znak fabryczny lub handlowy ma być umieszczony, nie może w żadnym razie stanowić przeszkody do zarejestrowania znaku.

Artykuł 7 bis.

Kraje zawierające umowę zobowiązują się dopuszczać do zgłoszenia i ochrony znaki, należące do takich zrzeszeń, których istnienie nie sprzeciwia się prawom kraju, z którego znak pochodzi, nawet jeżeli zrzeszenia te nie posiadają zakładu przemysłowego lub handlowego.

Jednakże każdemu krajowi będzie pozostawione ustalenie warunków szczególnych, pod jakimi zrzeszenie będzie mogło być dopuszczalne do ochrony swych znaków.

Artykuł 8.

Nazwa handlowa będzie chroniona we wszystkich krajach, należących do Związku, bez obowiązku zgłaszania lub rejestracji, niezależnie od tego, czy stanowi ona część znaku fabrycznego lub handlowego.

Artykuł 9.

Każdy wytwór, zaopatrzony bezprawnie w znak fabryczny lub handlowy albo w nazwę handlową, będzie zajęty przy wwozie do tych krajów Związku, w których ten znak lub ta nazwa handlowa ma prawo do ochrony prawnej.

Zajęcia będzie się dokonywać zarówno w kraju, w którym nastąpiło bezprawne oznaczenie, jako też i w kraju, do którego wytwór przywieziono.

Zajęcie winno się odbywać bądź na wniosek prokuratury, bądź jakiegokolwiek innej władzy właściwej, bądź też strony interesowanej — osoby fizycznej lub prawnej, zgodnie z wewnętrznym prawodawstwem każdego kraju.

Władze nie są obowiązane do zarządzania zajęcia w razie tranzytu.

Jeżeli prawodawstwo danego kraju nie pozwala na zajęcie towaru przy wwozie, zajęcie zastąpi się przez zakaz wwozu, albo zajęcie wewnątrz kraju.

Jeżeli prawodawstwo danego kraju nie pozwala ani na zajęcie przy wwozie, ani na zakaz wwozu, ani też na zajęcie wewnątrz państwa, zarządzenia te, aż do wprowadzenia odpowiednich zmian w prawodawstwie będą zastąpione przez takie skargi i środki, jakie prawo danego kraju zapewni w podobnych przypadkach własnym obywatelom.

Artykuł 10.

Postanowienia poprzedniego artykułu będą stosowane do każdego wytworu, zaopatrzonego

falszywie, jako w oznaczenie pochodzenia w nazwę pewnej określonej miejscowości lub kraju, jeżeli oznaczenie to będzie dodane do nazwy handlowej fikcyjnej lub zapożyczony w celu wprowadzenia w błąd.

Za stronę interesowaną, bez względu na to, czy nią będzie osoba fizyczna, czy prawna, będzie uważany w każdym przypadku wytwórca, fabrykant lub handlujący, zajęty produkcją, fabrykacją lub handlem tego wytworu i osiedlony bądź w miejscowości fałszywie podanej jako miejsce pochodzenia, bądź w okolicy, w której ta miejscowość znajduje się, bądź też w fałszywie podanym kraju.

Artykuł 10 bis.

Kraje zawierające umowę są zobowiązane zapewnić przynależnym do Związku skuteczną ochronę przeciw nieuczciwej konkurencji.

Aktem konkurencji nieuczciwej będzie każdy akt konkurencji sprzeczny z uczciwymi zwyczajami przemysłowymi lub handlowymi.

W szczególności winny być zabronione:

- 1) wszelkie działania, mogące w jakikolwiek sposób spowodować wzięcie wytworów za wytwory konkurenta;
- 2) fałszywe dane w wykonywaniu handlu, mogące zdyskredytować wytwory konkurenta.

Artykuł 10 ter.

Kraje zawierające umowę zobowiązują się zabezpieczyć przynależnym do innych krajów Związku właściwe środki prawne w celu skutecznego zwalczania wszelkich aktów, wymienionych w artykułach 9, 10 i 10 bis.

Zobowiązują się one poza tym przewidzieć środki umożliwiające syndykatom i stowarzyszeniom reprezentującym zainteresowany przemysł lub handel, a których istnienie nie jest sprzeczne z prawodawstwem ich krajów, występowanie w sądach i przed władzami administracyjnymi w celu zwalczania aktów, wymienionych w artykułach 9, 10 i 10 bis, w zakresie w jakim pozwala na to syndykatom i stowarzyszeniom prawo kraju, w którym żąda się ochrony.

Artykuł 11.

Kraje zawierające umowę udziela zgodnie ze swym prawodawstwem wewnętrznym, ochrony tymczasowej wynalazkom nadającym się do opatentowania, wzorom użytkowym, rysunkom i modelom przemysłowym, jak również znakom fabrycznym lub handlowym, dla wytworów, które umieszczane będą na wystawach międzynarodowych oficjalnych lub oficjalnie uznanych, urządzanych na terytorium jednego z krajów.

Ta ochrona tymczasowa nie przedłuży terminów z art. 4. Jeżeli roszczenie o prawo pierwszeństwa zostanie zgłoszone później, admini-

stracja każdego z krajów będzie mogła liczyć bieg terminu od daty umieszczenia wytworu na wystawie.

Każdy kraj będzie mógł w celu stwierdzenia tożsamości przedmiotu wystawionego i daty wystawienia wymagać dowodów, jakie uzna za konieczne.

Artykuł 12.

Każdy z krajów zawierających umowę zobowiązuje się ustanowić odrębny urząd do spraw własności przemysłowej i centralne biuro zgłoszeń dla podawania do wiadomości ogółu patentów na wynalazki, wzorów użytkowych, rysunków i modeli przemysłowych oraz znaków fabrycznych lub handlowych.

Urząd ten będzie wydawał oficjalne pismo periodyczne.

Artykuł 13.

Urząd międzynarodowy ustanowiony w Bernie pod nazwą Biura Międzynarodowego ochrony własności przemysłowej, podlega wysokiej władzy Rządu Konfederacji Szwajcarskiej, który ustala jego organizację i czuwa nad jego działalnością.

Językiem urzędowym Biura Międzynarodowego jest język francuski.

Biuro Międzynarodowe skupia informacje wszelkiego rodzaju, dotyczące ochrony własności przemysłowej, łączy je w całość i ogłasza. Przeprowadza ono studia pożyteczne dla ogółu a interesujące Związki i, posiłkując się materiałami oddawanymi do jego rozporządzenia przez poszczególne Rządy, redaguje pismo periodyczne w języku francuskim, poświęcone sprawom, dotyczącym Związku.

Numery tego pisma, jak również wszystkie materiały, opublikowane przez Biuro Międzynarodowe, będą rozdzielane między Rządy krajów Związku w stosunku do liczby niżej wymienionych jednostek opodatkowania. Egzemplarze i materiały, którychby zażądały dodatkowo wymienione Rządy lub stowarzyszenia lub też osoby prywatne, będą opłacane osobno.

Biuro Międzynarodowe winno być stale do dyspozycji krajów należących do Związku w celu dostarczania im informacji specjalnych, których mogliby potrzebować w sprawach odnoszących się do Międzynarodowego zawiadywania własnością przemysłową. Dyrektor Biura Międzynarodowego składa ze swych czynności roczne sprawozdanie, komunikowane wszystkim krajom należącym do Związku.

Wydatki Biura Międzynarodowego będą ponoszone wspólnie przez kraje zawierające umowę. Aż do nowego postanowienia nie będą one mogły przekroczyć sumy stu dwudziestu tysięcy franków szwajcarskich rocznie. Suma ta będzie mogła być powiększona, w razie potrzeby

jednomyślną uchwałą jednej z konferencji przewidzianych w artykule 14.

W celu określenia udziału każdego z krajów w tej ogólnej sumie kosztów, kraje zawierające umowę i te, które przystąpią do Związku w przyszłości dzieli się na sześć klas, z których każda uczestniczy w stosunku określonej ilości jednostek, a mianowicie:

1 klasa	25 jednostek
2 "	20 "
3 "	15 "
4 "	10 "
5 "	5 "
6 "	3 "

Współczynniki te mnoży się przez ilość krajów każdej klasy, a suma w ten sposób otrzymanych iloczynów przedstawia ilość jednostek przez którą należy podzielić sumę wydatków. Iloraz daje kwotę, odpowiadającą jednostce wydatków.

Każdy z krajów zawierających umowę oznaczy w chwili swego przystąpienia klasę, do której chce być zaliczony.

Rząd Konfederacji Szwajcarskiej czuwa nad wydatkami Biura Międzynarodowego, udziela potrzebnych zaliczek i zestawia rachunek roczny, który będzie komunikowany wszystkim innym Rządom.

Artykuł 14.

Niniejsza konwencja będzie podlegała periodycznym przejrzeniom w celu wprowadzenia do niej ulepszeń mogących udoskonalić system Związku.

W tym celu będą odbywały się po kolei w różnych krajach zawierających umowę konferencje delegatów tychże krajów.

Rząd kraju, w którym będzie się miała odbyć konferencja, przygotowuje, przy udziale Biura Międzynarodowego, prace tej konferencji.

Dyrektor Biura Międzynarodowego będzie obecny na posiedzeniach konferencji i weźmie udział w obradach bez prawa głosu przy uchwałach.

Artykuł 15.

Wyraża się zgodę na to, że kraje zawierające umowę zastrzegają sobie nawzajem prawo zawierania między sobą poszczególnych porozumień w celu ochrony własności przemysłowej, o ile porozumienia te nie sprzeciwiają się postanowieniom niniejszej konwencji.

Artykuł 16.

Kraje, które nie wzięły udziału w niniejszej konwencji, będą dopuszczone do przystąpienia do niej na własne żądanie.

Przystąpienie będzie notyfikowane w drodze dyplomatycznej Rządowi Konfederacji Szwajcarskiej a przez tenże wszystkim innym Rządom.

Pociągnie za sobą z pełnym skutkiem prawnym przystąpienie do wszystkich postanowień i dopuszczenie do wszystkich korzyści, zastrzeżonych w niniejszej konwencji i uzyska moc obowiązującą w miesiąc po przesłaniu notyfikacji Rządu Konfederacji Szwajcarskiej innym krajom należącym do Związku, o ile data późniejsza nie będzie oznaczona przez kraj przystępujący.

Artykuł 16 bis.

Kraje zawierające umowę mają prawo każdego czasu zgłosić akces do niniejszej konwencji dla swych kolonij, posiadłości, terytoriów zależnych i protektoratów lub obszarów zarządzanych na mocy mandatu Ligi Narodów lub dla niektórych z nich.

W tym celu mogą one bądź złożyć deklarację ogólną, że wszystkie ich kolonie, posiadłości, terytoria zależne i protektoraty oraz obszary wymienione w ust. 1 objęte są przystąpieniem, bądź wyszczególnić wyraźnie te, które są nim objęte, bądź też ograniczyć się do wymienienia tych, które się wyłącza z przystąpienia.

Deklaracja ta będzie zakomunikowana pisemnie Rządowi Konfederacji Szwajcarskiej, a przez tenże wszystkim innym Rządom.

Kraje zawierające umowę będą mogły pod tymi samymi warunkami wypowiedzieć konwencję dla swych kolonij, posiadłości, terytoriów zależnych i protektoratów lub terytoriów wymienionych w ust. 1, albo dla niektórych z nich.

Artykuł 17.

Wykonanie zobowiązań wzajemnych, zawartych w niniejszej konwencji, podlega, o ile zachodzi tego potrzeba, wypełnieniu formalności i przepisów ustanowionych przez prawa konstytucyjne tych krajów zawierających umowę, które winny spowodować zastosowanie się do nich, co obowiązują się uczynić w czasie możliwie najkrótszym.

Artykuł 17 bis.

Konwencja pozostanie w mocy przez czas nieograniczony aż do upływu roku, licząc od dnia, w którym nastąpi jej wypowiedzenie.

To wypowiedzenie będzie skierowane do Rządu Konfederacji Szwajcarskiej. Wywrze ono skutek tylko odnośnie do kraju, który je zgłosi, pozostawiając konwencję w mocy dla innych krajów zawierających umowę.

Artykuł 18.

Akt niniejszy będzie ratyfikowany, a ratyfikacje będą złożone w Hadze najpóźniej dnia 1 maja 1928 roku. Wchodzi on w życie między krajami, które go ratyfikowały, w miesiąc od tej daty. Wszelako jeśli przedtem zostanie on ratyfikowany co najmniej przez sześć krajów, wejdzie w życie między tymi krajami z upływem jednego miesiąca od notyfikowania im przez Rząd Konfederacji Szwajcarskiej złożenia szóstej ratyfikacji, dla innych zaś krajów, które akt następnie ratyfikują, w miesiąc od daty notyfikacji każdej z tych ratyfikacji.

Akt ten zastąpi w stosunkach między krajami, które go ratyfikowały, konwencję związkową paryską z 1883 r., przejrzaną w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r. i protokół zamknięcia, które zachowają swą moc w stosunkach z krajami, które aktu niniejszego nie ratyfikowały.

Artykuł 19.

Niniejszy akt będzie podpisany w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Rządu Niderlandzkiego. Kopia poświadczona będzie wydana przez ten ostatni każdemu z Rządów zawierających umowę.

NA DOWÓD CZEGO odnośni pełnomocnicy akt niniejszy podpisali.

Sporządzono w Hadze, w jednym egzemplarzu, dnia 6 listopada 1925 roku.

15.

S T A N
MIĘDZYNARODOWEGO ZWIĄZKU OCHRONY WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ

w dniu 1 stycznia 1946 r.

ZWIĄZEK OGÓLNY.

Związek Ogólny, założony na podstawie umowy paryskiej z dnia 20 marca 1883 r., która weszła w życie dnia 7 lipca 1884 r. i została przejrzana w Brukseli (1900 r.), w Waszyngtonie (1911 r.), w Hadze (1925 r.) i w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., obejmuje 37 państw następujących:

† Australia	od 5 sierpnia 1907
† Terytorium Papua i Terytorium pod mandatem Nowej Gwinei	od 12 lutego 1933
† Terytorium Wyspy Norfolk i Terytorium mandatowe Nauru	od 29 lipca 1936
* Belgia (24.XI. 1939)	od początku (7 lipca 1884)
† Brazylia	od początku
× Bułgaria	od 13 czerwca 1921
† Czechosłowacja	od 5 października 1919
* Dania i Wyspy Färöer (1.VIII. 1938)	od 1 października 1894
× Dominika (Rep.)	od 11 lipca 1890
× Finlandia	od 20 września 1921
* Francja, Algeria i Kolonie (25.VI. 1939)	od początku
× Grecja	od 2 października 1924
† Hiszpania	od początku
† Strefa hiszpańska Marokka	od 27 lipca 1928
× Irlandia	od 4 grudnia 1925
* Japonia (1.VIII. 1938)	od 15 lipca 1899
† Korea, Formoza, Sachalin pldn. (1.VIII. 1938)	od 1 stycznia 1935
† Jugosławia	od 26 lutego 1921 ¹⁾
† Kanada	od 1 września 1923
× Kuba	od 17 listopada 1904
† Lichtenstein	od 14 lipca 1933
* Luksemburg (30.XII. 1945)	od 30 czerwca 1922
* Marokko (str. franc.) (21.I. 1941)	od 30 lipca 1917
† Meksyk	od 7 września 1903
* Niemcy (1.VIII. 1938)	od 1 maja 1903
† Niderlandy	od początku
† Indie Holenderskie	od 1 października 1888
† Surinam i Curaçao	od 1 lipca 1890
* Norwegia (1.VIII. 1938)	od 1 lipca 1885
† Nowa Zelandia	od 7 września 1891
† Samoa Zach.	od 29 lipca 1931
† Polska	od 10 listopada 1919
† Portugalia z Azorami i Maderą	od początku
× Rumunia	od 6 października 1920
* Stany Zjednoczone Ameryki (1.VIII. 1938)	od 30 maja 1887
† Syria i Liban	od 1 września 1924
* Szwajcaria (24.XI. 1939)	od początku
† Szwecja	od 1 lipca 1885
* Tanger (Strefa) (13.VI. 1939)	od 6 marca 1936

¹⁾ Państwo związane tekstem londyńskim, począwszy od daty podanej w nawiasach.

†) Państwo związane tekstem haskim.

×) Państwo związane tekstem waszyngtońskim.

(1) Serbia należała do Związku Ogólnego od początku. Data 26 lutego 1921 r. jest dniem przystąpienia powiększonego Królestwa Jugosławii.

* Tunis (4.X. 1942)	od początku
† Turcja	od 10 października 1925
† Węgry	od 1 stycznia 1909
* Wielka Brytania (1.VIII. 1938)	od początku
× Cejlon	od 10 czerwca 1905
† Palestyna (z wyłączeniem Transjordanii)	od 12 września 1933
† Terytorium Tanganiki	od 1 stycznia 1938
† Trinidad i Tobago	od 14 maja 1908
† Włochy	od początku
† Erytrea	od 19 stycznia 1932
† Wyspy M. Egejskiego	od 19 stycznia 1932
† Libia	od 19 stycznia 1932

ZWIĄZKI POSZCZEGÓLNE.

W łonie Związku ogólnego powstały trzy stałe Związki poszczególne:

1. Związek do zwalczania fałszywych oznaczeń pochodzenia.

Związek ten, utworzony na podstawie porozumienia zawartego w Madrycie dnia 14 kwietnia 1891, które weszło w życie dnia 15 lipca 1892 r. i zostało przejrzane w Waszyngtonie (1911), w Hadze (1925) oraz w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., obejmuje następujące 20 państw:

† Brazylia	od 3 października 1896
† Czechosłowacja	od 30 września 1921
* Francja, Algieria i Kolonie (25.VI. 1939)	od początku (15.VII. 1892)
† Hiszpania	od początku
† Strefa hiszpańska Marokka	od 5 listopada 1928
× Irlandia	od 4 grudnia 1925
× Kuba	od 1 stycznia 1905
† Lichtenstein	od 14 lipca 1933
* Marroko (str. franc.) (21.I. 1941)	od 30 lipca 1917
* Niemcy (1.VIII. 1938)	od 12 czerwca 1925
† Nowa Zelandia	od 20 czerwca 1913
† Polska	od 10 grudnia 1928
† Portugalia z Azorami i Maderą	od 31 października 1893
† Syria i Liban	od 1 września 1924
* Szwajcaria (24.XI. 1939)	od początku
† Szwecja	od 1 stycznia 1934
Tanger (Strefa) (13.VI. 1939)	od 6 marca 1936
* Tunis (4.X. 1942)	od początku
† Turcja	od 21 sierpnia 1930
† Węgry	od 5 czerwca 1934
* Wielka Brytania (1.VIII. 1938)	od początku
† Palestyna (z wyłączeniem Transjordanii)	od 12 września 1933
† Trinidad i Tobago	od 21 października 1929

2. Związek międzynarodowej rejestracji znaków fabrycznych lub handlowych.

Związek ten, utworzony na podstawie Porozumienia zawartego w Madrycie dnia 14 kwietnia 1891, które weszło w życie dnia 15 lipca 1892 r. i zostało przejrzane w Brukseli (1900), w Waszyngtonie (1911), w Hadze (1925) oraz w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., obejmuje następujące 18 państw²⁾:

* Belgia (24.XI. 1939)	od początku (15 lipca 1892)
------------------------	-----------------------------

¹⁾ Państwo związane tekstem londyńskim, począwszy od daty podanej w nawiasach.

[†] Państwo związane tekstem haskim.

[×] Państwo związane tekstem waszyngtońskim.

²⁾ Nadmieniamy się, że Kuba, Brazylia, Indie Holenderskie i Meksyk wystąpiły ze Związku międzynarod. rejestr. znaków ze skutkami począwszy od 22 kwietnia 1932 r., 8 grudnia 1934 r., 4 listopada 1936 r. i 10 marca 1943 r. Jednakże cztery te państwa wyraźnie oświadczyły, że znaki międzynarodowe chronione przed dniem, z którym wypowiedzenie umowy Związku wywołało te skutki, będą korzystały w tych państwach z ochrony aż do wygaśnięcia okresu ważności międzynarodowej rejestracji.

† Czechosłowacja	od 5 października 1919
* Francja, Algeria i Kolonie (25.VI. 1939)	od początku
† Hiszpania	od początku
† Strefa hiszpańska Marokka	od 5 listopada 1928
† Jugosławia	od 26 lutego 1921
† Lichtenstein	od 14 lipca 1933
* Luksemburg (1.III. 1946)	od 1 września 1924
* Marokko (str. franc.) (21.I. 1941);	od 30 lipca 1917
* Niemcy (13.VI. 1939)	od 1 grudnia 1922
† Niderlandy	od 1 marca 1893
† Surinam i Curaçao	od 1 marca 1893
† Portugalia z Azorami i Maderą	od 31 października 1893
× Rumunia	od 6 października 1920
* Szwajcaria (24.XI. 1939)	od początku
* Tanger (Strefa) (13.VI. 1939)	od 6 marca 1936
* Tunis (4.X. 1942)	od początku
† Turcja	od 10 października 1925
† Węgry	od 1 stycznia 1909
† Włochy	od 15 października 1894
† Erytrea	od 19 stycznia 1932
† Wyspy M. Egejskiego	od 19 stycznia 1932
† Libia	od 19 stycznia 1932

3. Związek międzynarodowego zgłaszania wzorów rysunkowych lub modeli przemysłowych.

Związek ten, utworzony na podstawie Porozumienia zawartego w Hadze dnia 6 listopada 1925 r., które weszło w życie dnia 1 czerwca 1928 r. i zostało przejrane w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., obejmuje 10 państw następujących:

* Belgia (24.XI. 1939)	od 27 lipca 1929
* Francja, Algeria i Kolonie (25.VI. 1939)	od 20 października 1930
† Hiszpania	od początku (1 czerwca 1928)
† Strefa hiszpańska Marokka	od 5 listopada 1928
† Lichtenstein	od 14 lipca 1933
* Marokko (str. franc.) (21.I. 1941)	od 20 października 1930
† Niderlandy	od początku
† Indie Holenderskie	od początku
† Surinam i Curaçao	od początku
* Niemcy (13.VI. 1939)	od początku
* Szwajcaria (24.XI. 1939)	od początku
* Tanger (Strefa) (13.VI. 1939)	od 6 marca 1936
* Tunis (4.X. 1942)	od 20 października 1930

Aktem założenia Związku Ogólnego jest umowa, podpisana w Paryżu dnia 20 marca 1883 r., przejrana i uzupełniona w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. i w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r. Umowa ma w zasadzie stanowić szeroką podstawę, na której wynalazcy, fabrykanci, kupcy i w ogólnym znaczeniu wytwórcy będzie słuszkowo łatwo uzyskać ochronę przeciwko podrabianiu, przywłaszczaniu lub naśladowaniu jego wynalazku, wzoru rysunkowego

*) Państwo związane tekstem londyńskim, począwszy od daty podanej w nawiasach.

†) Państwo związane tekstem haskim.

×) Państwo związane tekstem waszyngtońskim.

lub modelu, nazwy handlowej, znaku, bądź też oznaczenia miejsca pochodzenia wytworów, lub przeciwko czynom nieuczciwego współzawodnictwa.

Podstawową zasadę umowy można streścić jak następuje: Każda osoba, pochodząca z jednego z krajów związkowych lub zamieszkała w jednym z nich, korzysta we wszystkich innych w sprawach własności przemysłowej z takiego samego traktowania, jakie przysługuje obywatelom krajowym, pod warunkiem dopełnienia formalności wymaganych od tych ostatnich. Działanie tej zasady zostaje uzupełnione przez określone rozporządzenia, zapewniające i poszerzające jej stosowanie przez częściowe ograniczenie ustawodawstwa wewnętrznego. W ten

sposób, w celu umożliwienia wynalazcy uzyskania opatentowania wynalazku w kilku państwach bez utraty dobrodziejstwa nowości, przewiduje artykuł 4 termin pierwszeństwa dwunastomiesięczny, licząc od dnia wniesienia pierwszego zgłoszenia w jednym z krajów, które zawarły umowę¹⁾. W ciągu tego terminu zainteresowany może poczynić wszelkie potrzebne kroki, może dokonywać doświadczeń ze swym wynalazkiem, może poszukiwać wspólników lub nabywców, mogąc przy tym zastrzec swoje prawo w innych krajach związkowych B, C, D, w których również zgłasza swój wynalazek do opatentowania tak, jak gdyby te późniejsze zgłoszenia były w tych krajach dokonane w dniu dokonania pierwszego zgłoszenia w kraju A. Tak samo, podczas gdy niektóre ustawodawstwa nakładają na wynalazcę obowiązek wykonania patentu w terminie nieraz bardzo krótkim, umowa związkowa przyznaje mu (art. 5) termin minimalny wynoszący trzy lata²⁾. Ponadto umowa ta zabrania orzekania umorzenia z powodu wprowadzania przez właściciela patentu do kraju, w którym patent został udzielony, przedmiotów wytworzonych w innym kraju związkowym, oraz ustanawia zasadę całkowitej niezależności patentów uzyskiwanych w poszczególnych krajach związkowych względem tych, które zostały uzyskane dla tego samego wynalazku w krajach innych, należących lub nie należących do Związku. Umowa ta chroni nazwę handlową, nawet bez jej uprzedniej rejestracji, oraz hamuje nieuczciwe współzawodnictwo i fałszywe oznaczanie pochodzenia (lub nazw pochodzenia).

Osobne Porozumienie, podpisane w Madrycie dnia 14 kwietnia 1891 r. i przejrzone ostatnio w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., ma na celu bardziej energiczne zwalczanie fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów, zwłaszcza takich oznaczeń, za których pomocą dokonywane jest bezprawne współzawodnictwo w stosunku do ziemiopłodów lub wyrobów przemysłowych niektórych okolic szczególnie znanych.

Co się tyczy znaków fabrycznych, to wspomniana umowa związkowa nie tylko ułatwiła bezpośrednie składanie wniosków o ich zareje-

(1) Art. 4 przewiduje również okres pierwszeństwa dla wzorów rysunkowych lub modeli oraz dla znaków. Okres ten wynosi 6 miesięcy według tekstów haskiego i londyńskiego, a 4 miesiące według tekstu waszyngtońskiego umowy związkowej.

(2) Art. 5 ustala, że jeśli w pewnym kraju używanie znaku zarejestrowanego jest obowiązkowe, rejestracja może być unieważniona dopiero po upływie słusznego terminu oraz gdy zainteresowany nie usprawiedliwi powodów swej bezczynności. Artykuł ten zabrania orzekania umorzenia wzorów rysunkowych lub modeli przemysłowych na skutek ich niewykonywania lub z racji wprowadzania przedmiotów takich samych jak te, które pozostają pod ochroną.

strowanie w poszczególnych krajach związkowych i wprowadziła pewną unifikację w oznaczeniach nadających się do używania jako znaki, lecz przygotowała też dojście do skutku Porozumienia, podpisanego również w Madrycie dnia 14 kwietnia 1891 r. i przejrzanego ostatnio w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., w którego wyniku powstał w Bernie urząd do międzynarodowej rejestracji znaków fabrycznych lub handlowych. Nie wszystkie jeszcze państwa, będące członkami Związku ogólnego, przystąpiły do tego Porozumienia, lecz jest ono w pełnym toku działania dla połowy spośród nich, którym oddaje znakomite usługi. Każda osoba lub spółka, posiadająca na terytorium Związku międzynarodowej rejestracji znaków, utworzonym przez wspomniane państwa, zakład przemysłowy lub handlowy, bądź też, w razie jego braku, swe miejsce zamieszkania, albo, jeśli warunki te nie zachodzą, każdy obywatel jednego ze wspomnianych państw może wnosić o międzynarodowe zarejestrowanie na przeciąg 20 lat znaku, uprzednio zarejestrowanego w kraju macierzystym³⁾. W tym celu wnioskodawca winien złożyć w Zarządzie własności przemysłowej wspomnianego kraju macierzystego osobne podanie, dołączając: a) kłiszę znaku; b) opłatę krajową (zwykle nie wysoką), o ile ustawodawstwo opłatę taką przewiduje; c) kwit stwierdzający wniesienie opłaty obowiązującej przy zgłoszeniu do rejestracji międzynarodowej, a wynoszącej 150.— franków szwajcarskich za jeden znak oraz 100.— franków za każdy dalszy znak równocześnie zgłoszony (na podstawie tekstów haskiego i londyńskiego wnioskodawca może jednak w chwili wniesienia zgłoszenia znaku do rejestracji międzynarodowej uiścić tylko 100.— franków za pierwszy znak i po 75.— franków za następne pod warunkiem, że przed upływem 10 lat, licząc od dnia rejestracji międzynarodowej, i pod karą utracenia dobrodziejstwa tej rejestracji, wpłaci dodatkowo kwotę 75.— franków za pierwszy znak i po 50.— franków za następne⁴⁾; d) opłatę dodatkową, jeśli wykaz towarów, dla jakich ochrona znaku jest przeznaczona, przekracza sto słów (ta opłata dodatkowa wynosi po 1 franku od każdej grupy 10 słów dodatkowych). Właściwy Zarząd w kraju macierzystym przesyła dowody do Biura międzynarodowego, które znak rejestruje, podaje go do wiadomości innym Zarządom i ogłasza w swym czasopiśmie *Les Marques internationales*. Na

(3) Jako kraj macierzysty jest uważany kraj należący do Związku, w którym wnioskodawca posiada rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe; jeśli nie posiada takiego przedsiębiorstwa — kraj związkowy w którym zamieszkuje, a jeśli nie posiada swego miejsca zamieszkania w jednym z krajów związkowych — kraj, którego posiada obywatelstwo.

(4) To ułatwienie nie stosuje się do Rumunii, która związana jest jeszcze tekstem waszyngtońskim.

skutek tej jedynej rejestracji, prostej i stosunkowo mało kosztownej, zainteresowany znajduje się w takim położeniu, jak gdyby był zgłosił swój znak bezpośrednio w każdym z 18 dalszych państw będących członkami wspomnianego Związku międzynarodowej rejestracji znaków towarowych. Ilość znaków w ten sposób zarejestrowanych w Biurze berneńskim od początku do 1 lutego 1946 r. przekracza liczbę 125.000.

Wreszcie Porozumienie, podpisane w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. i przejrane w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., doprowadziło do utworzenia w Bernie Urzędu zgłaszania międzynarodowego wzorów rysunkowych lub modeli przemysłowych, działającego od dnia 1 czerwca 1928 r. i z którego mogą korzystać obywatele państw będących członkami tego Porozumienia oraz osoby zamieszkałe w jednym z tych państw, lub posiadające tam rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe. Zgłoszenie takie (posiadające jedynie charakter oświadczenia, złożone otwarte lub w kopercie zapieczętowanej, pojedyncze lub obejmujące kilka wzorów) jest dokonywane bezpośrednio przez zainteresowanego w Biurze międzynarodowym; powoduje ono w pozostałych państwach związkowych taki sam skutek jak zgłoszenie krajowe. W kraju macierzystym zgłoszenie do rejestracji międzynarodowej jest skuteczne tylko wtedy, jeśli ustawodawstwo zrównywa je ze zgłoszeniem krajowym. Ochrona trwa 5 lat (1-szy okres); może ona być przedłużona o 10 lat (2-gi okres). Opłaty: za pierwszy okres: zgłoszenie pojedyncze (otwarte lub w kopercie zapieczętowanej) 5 franków; zgłoszenie, obejmujące kilka wzorów, 10 fran-

ków; za drugi okres (tylko zgłoszenia złożone otwarte): zgłoszenie pojedyncze 10 franków; zgłoszenie, obejmujące kilka wzorów, 50 franków. Po dzień 1 lutego 1946 r. było zarejestrowanych około 10.300 zgłoszeń.

Zadaniem centralnego organu Związku, którym jest założone w Bernie w roku 1884 Biuro międzynarodowe ochrony własności przemysłowej, jest służba łączności między właściwymi Zarządami w krajach związkowych, studiowanie zagadnień o wspólnym znaczeniu, przygotowywanie konferencji rewizyjnych, ogłaszanie dokumentów, informowanie i prowadzenie statystyki w sprawach dotyczących zakresu działania Biura. Biuro to udziela odpowiedzi na nadsyłane doń bezpośrednio przez wszystkich zainteresowanych prośby o informację. Biuro wydaje trzy publikacje: *La Propriété industrielle*, ukazujące się od roku 1885 i zawierające bogatą dokumentację urzędową, prawną i naukową dotyczącą tej dziedziny; *Les Marques internationales*, wychodzące od roku 1893, oraz *Les dessins et modèles internationaux*, których pierwsze wydanie ukazało się dnia 31 lipca 1928 roku.

Wspomniane Biuro jest połączone pod jednym kierownictwem z Biurem międzynarodowym Związku ochrony dzieł literackich i artystycznych, które zostało utworzone w roku 1888 i którego dziedzina prawna jest pokrewna. Wspólny adres jest następujący: Bureaux internationaux réunis pour la protection de la propriété industrielle, littéraire et artistique, Helvetiastrasse 7, Berne.

(Wg. komunikatu berneńskiego Biura międzynarodowego Związku ochrony własności przemysłowej).

CZEŚĆ II.

16.

PATENTY NA WYNAŁAZKI

Udzienienie.

Tłustym drukiem oznaczono numer patentu. Liczby i litery przed numerem patentu oznaczają klasę, podklasę, grupę i podgrupę, do której zaliczono wynalazek. Następnie kolejno są umieszczone: nazwisko właściciela patentu; tytuł wynalazku; data zgłoszenia; po skrócie „Pierwsz.“, który oznacza pierwszeństwo ze zgłoszenia w jednym z krajów, należących do Konwencji Związkowej Paryskiej, data zgłoszenia zagranicznego i w nawiasie kraj, gdzie zgłoszenia dokonano; data udzielenia patentu.

10b, 9/03 **33209**. Walenty Dominik (Warszawa, Polska) i Wspólnota Interesów Górniczo-Hutniczych Spółka Akcyjna (Katowice, Polska). Sposób wytwarzania brykietów koksowych. 22.3. 1938. Udzielono 22.3. 1946.

12p, 17/02 **33200**. Piotr Pruski (Kraków, Polska). Sposób otrzymywania stężonych roztworów wodnych witaminy H. 12.11. 1938. Udzielono 20.4. 1945.

36c, 10/02 **33201**. Karol Bryjak (Kraków, Polska). Kocioł do centralnego ogrzewania. 27.7. 1945. Udzielono 14.1. 1946.

37a, 7/01 **33203**. Paweł Lebek (Katowice, Polska). Sposób zabezpieczania murów od wilgoci. 15.5. 1945. Udzielono 30.1. 1946.

37b, 5/01 **33206**. Władysław Detko (Kia-ków, Polska). Sposób łączenia gotowych elementów konstrukcyjnych betonowych lub żelbetowych oraz wkładka służąca do wykonywania tego sposobu. 11.7. 1945. Udzielono 20.2. 1946.

47f, 4 **33204**. Piotr Bromblik (Wolbrom, Polska). Wąż parciany do przewodzenia wody, dla celów pożarniczych. 13.7. 1945. Udzielono 30.1. 1946.

65f³, 4/10 **33205**. Michał Dragosz (Kraków, Polska). Koło łopatkowe do poruszania pojazdów wodnych. 14.7. 1945. Udzielono 30.1. 1946.

86c, 9 **33207**. Adolf Sz wajdler (Kraków, Polska). Ręczne krosno tkackie z bidłem członkowym. 15.5. 1945. Udzielono 7.3. 1946.

87a, 10 **33202**. Stanisław Jałoszkiewicz (Wrocław, Polska). Klucz do nakrętek. 30.8. 1945. Udzielono 14.1. 1946.

17.

OPISY PATENTOWE.

Na podstawie art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) Urząd Patentowy Rz. P. opublikował następujące opisy patentowe:

23 kwietnia 1945 r. — Nr 33200;

26 marca 1946 r. — NrNr 33201 — 33205.

Opisy te są do nabycia w Urzędzie Patentowym Rz. P. (Warszawa, ul. Lwowska 15) po cenie 10 zł za egzemplarz.

18.

W Z O R Y

Rejestracja wzorów użytkowych i zdobniczych.

Tłustym drukiem oznaczono numer rejestracji. Liczby i litery przed numerem rejestracji oznaczają klasę i podklasę, do której zaliczono wzór. Następnie kolejno są umieszczone: data rejestracji w nawiasie, nazwisko właściciela wzoru, oznaczenie wzoru i data zgłoszenia.

A. WZORY UŻYTKOWE.

4g **9025** (21.2 1946). Robert Mroziewicz, Warszawa. Palnik karbidowy. 30.7 1945.

11e **9026** (23.2 1946). Biuro Powiernicze Władysława Poździeja, Łódź. Trójszpaltowe konta i dzienniki. 4.1 1946

15i **9019** (24.1 1946). Iskra i Karmański, Fabryka Farb i Przyborów Piśmienniczych M. Chyżewski i Ska, Kraków. Aparat do powielania. 22.11 1945.

15k **9016** (22.1 1946). Stefan Reklewski, Nakło nad Notecią. Przyrząd do stawiania kropek nutowych. 10.11 1945.

21c **9024** (8.2 1946). Tadeusz Wacław Kosticki, Lublin. Kapturek ochronny na bezpiecznik. 6.7 1945.

21h **9004** (1.9 1945). Władysław Wojtyga, Kraków. Przyrząd do regulowania dopływu ciepła kuchenki elektrycznej. 19.6 1945.

21h **9012** (28.12 1945). Maria Kącikowa, Krzeszowice. Wałek, do piecyka elektrycznego. 7.9 1945.

21h **9013** (28.12 1945). Maria Kącikowa, Krzeszowice. Kuchenka elektryczna. 7.9 1945.

21h **9031** (6.3 1946). Mirosław Czajkowski, Warszawa. Grzejnik typu elektrodowego do cieczy. 15.1 1946.

25d **9029** (6.3 1946). Józef Różyski, Zakopane. Mata dekoracyjna z drzewa. 14.2 1946.

30a **9022** (8.2 1946). Alfons Krysztof, Warszawa. Słuchawka lekarska. 9.8 1945.

30a **9023** (8.2 1946). Alfons Krysztof, Warszawa. Aparat do zakładania odmy sztucznej. 9.8 1945.

30d **9003** (21.8 1945). Zygmunt Koczorowski, Warszawa. Pas przeciwprzepuklinowy. 1.2 1945.

30f **9000** (18.6 1945). Stanisław Kaczorowski, Kraków. Muszla do umywalni. 30.5 1945.

33c **9010** (29.11 1945). Zdzisław Walewski, Kraków. Oprawka na kredkę do warg. 20.9 1945.

33c **9030** (6.3 1946). Zdzisław Walewski, Kraków. Puderniczka. 14.2 1946.

34g **9009** (29.11 1945). Wilhelm Fink i Ska Spółka z ogr. odpow., Kraków. Siatka do łóżka. 15.9 1945.

44a **9015** (22.1 1946). Józef Różyski, Zakopane. Korale do ozdób wszelkiego rodzaju. 10.12 1945.

44b **9001** (22.6 1945). Michał Dragosz, Kraków. Cygarniczka do papierosów i cygar. 1. 6 1945.

47g **9011** (10.12 1945). Ludwik Marczewski, Warszawa. Bezpiecznik do kurków i rurociągów. 28.11 1945.

54g **9014** (19.1 1946). Dr. A. Wander S. A.

Fabryka Chemiczno-Farmaceutyczna, Kraków. Imitacja cukierków do wystawy. 22.10 1945.

64a **9008** (26.10 1945). Konstanty Zawadzki, Kraków. Naczynie szklane, zwłaszcza buteleczka. 5.6 1945.

70e **9017** (24.1 1946). Iskra i Karmański, Fabryka Farb i Przyborów Piśmienniczych, M. Chyżewski i Ska, Kraków. Butelka do atramentu. 22.11 1945.

70e **9018** (24.1 1946). Iskra i Karmański, Fabryka Farb i Przyborów Piśmienniczych M. Chyżewski i Ska, Kraków. Przykrywka do kalendarza. 22.11 1945.

77d **9005** (6.9 1945). Tadeusz Walcher, Kraków. Przyrząd do gry w kostki. 25.4 1945.

77f **9002** (30.7 1945). Stanisław Hałatek, Kraków. Wózek dla lalki. 23.6 1945.

77f **9020** (28.1 1946). Witold Jaźwiński, Kraków. Zabawka. 17.5 1945.

77f **9027** (23.2 1946). Stanisław Zakrzewski, Warszawa. Zabawka w postaci baka. 29.1 1946.

81a **9006** (22.9 1945). Kazimierz Iwanicki, Częstochowa. Opakowanie sproszkowanych przypraw korzennych. 10.9 1945.

81a **9007** (29.9 1945). Kazimierz Iwanicki, Częstochowa. Pudełko do olejków i esencji spożywczych. 28.5 1942.

81c **9021** (28.1 1946). Fabryka Kawy i Cykori „Costa-Rica“, Warszawa. Opakowanie domieszek do kawy. 19.12 1945.

86c **9028** (6.3 1946). Krystyna Tołłoczko-Różyska, Zakopane. Materiał dekoracyjny. 14.2 1946.

B. WZORY ZDOBNICZE.

3 **7003** (3.1 1946). Józef Różyski, Zakopane. Naszyjniki wykonane z patyków i gałęzi drzew i krzewów wszelkiego rodzaju. 10.12 1945.

7 **7004** (9.2 1946). Stefan Chojnacki, Włochy pod Warszawą. Klamka zamka pokojowego. 8.11 1945.

9 **7001** (19.7 1945). Stanisław Hałatek, Kraków. Wózek dla lalki. 21.6 1945.

15 **7005** (19.2 1946). Krystyna Tołłoczko-Różyska, Zakopane. Tkanina dekoracyjna wykonana na warsztacie tkackim przy użyciu elementów drewnianych jako wątku. 14.2 1946.

15 **7006** (19.2 1946). Krystyna Tołłoczko-Różyska, Zakopane. Materiał dekoracyjny wykonany z heblowin drzewnych. 14.2 1946.

15 **7007** (19.2 1946). Józef Różyski, Zakopane. Mata dekoracyjna z drzewa. 14.2 1946.

18 **7002** (26.10 1945). Jan Kamiński, Warszawa. Krzyżyk z płaskorzeźbą. 9.10 1945.

19

ZNAKI TOWAROWE

REJESTRACJA.

(Po numerze rejestru podana jest data zarejestrowania. Po skrócie „Pierw.” umieszczona jest data, od jakiej liczy się pierwszeństwo znaku. Skrót „Konw. Zw.” wskazuje, że na zasadzie art. 4 Konwencji Związkowej Paryskiej przysługuje pierwszeństwo ze zgłoszenia wcześniejszego w innym kraju, należącym do Związku).

Nr Rej. 32601. 22.5. 1945. Pierw. 26.10. 1938.
Fa. Wanda Jawornicka. Kraków. Wytwórnia win owocowych, soków owocowych i odżywek.
Towary: odżywka tranowo-owocowa.

SOLEJEL

Nr Rej. 32602. 26.6. 1945. Pierw. 13.4. 1945.
Fa. „Dona” Wytwórnia i Hurtownia Artykułów Spożywczych i Namiastek M. Spisak i Sko. Kraków. Wytwórnia i hurtownia artykułów spożywczych i namiastek. Towary: proszki do pieczenia, cukier waniliowy, budynie, olejki (smaki) do ciast, przyprawy do pierników, soki, galaretki, korzenie, soda oczyszczona.

Nr Rej. 32603. 4.7. 1945. Pierw. 18.6. 1945.
Fa. „Salus” Sp. z o. o. Wytwórnia Chemiczno-Farmaceutyczna. Kraków. Wytwórnia preparatów chemiczno-farmaceutycznych. Towary: środki lecznicze, artykuły chemiczno-farmaceutyczne i dezynfekcyjne.

Salus

Nr Rej. 32604. 11.7. 1945. Pierw. 2.6. 1945.
Fa. Laboratorium Chemiczne Dr. St. Kuglera. Brzeziny Śląskie. Laboratorium chemiczno-farmaceutyczne. Towary: specyfiki lecznicze i wyroby chemiczno-farmaceutyczne.

Nr Rej. 32605. 30.7. 1945. Pierw. 17.5. 1945.
Fa. Dr Stefan Otolski, wytwórnia chemiczno-farmaceutyczna. Kraków. Wyrób i sprzedaż produktów chemicznych oraz przetworów farmaceutycznych. Towary: preparaty chemiczne, farmaceutyczne i odżywki.

PHITOPHOS

Nr Rej. 32606. 30.7. 1945. Pierw. 17.5. 1945.
Fa. Dr Stefan Otolski, wytwórnia chemiczno-farmaceutyczna. Kraków. Wyrób i sprzedaż produktów chemicznych oraz przetworów farmaceutycznych. Towary: preparaty chemiczne, farmaceutyczne i odżywki.

EUPHOS

Nr Rej. 32607. 30.7. 1945. Pierw. 17.5. 1945.
Fa. Dr Stefan Otolski, wytwórnia chemiczno-farmaceutyczna. Kraków. Wyrób i sprzedaż produktów chemicznych oraz przetworów farmaceutycznych. Towary: preparaty chemiczne, farmaceutyczne i odżywki.

INOPHOS

Nr Rej. 32608. 30.7. 1945. Pierw. 18.6. 1945.
Fa. „Salus” Sp. z o. o. Wytwórnia Chemiczno-
Farmaceutyczna, Kraków. Wytwórnia prepara-
tów chemiczno-farmaceutycznych. Towary:
środki lecznicze, artykuły chemiczno-farma-
ceutyczne i dezynfekcyjne.

Nr Rej. 32609. 8.8. 1945. Pierw. 5.7. 1945.
Fa. „Salus” Sp. z o. o. Wytwórnia Chemiczno-
Farmaceutyczna Kraków. Wytwórnia prepara-
tów chemiczno-farmaceutycznych. Towary:
środki lecznicze.

SALISTREPTIN

Nr Rej. 32610. 8.8. 1945. Pierw. 5.7. 1945.
Fa. „Salus” Sp. z o. o. Wytwórnia Chemiczno-
Farmaceutyczna Kraków. Wytwórnia prepara-
tów chemiczno-farmaceutycznych. Towary:
środki lecznicze.

SALIBALSAM

Nr Rej. 32611. 8.8. 1945. Pierw. 5.7. 1945.
Fa. „Salus” Sp. z o. o. Wytwórnia Chemiczno-
Farmaceutyczna, Kraków. Wytwórnia prepara-
tów chemiczno-farmaceutycznych. Towary:
środki lecznicze.

SALIPULMIN

Nr Rej. 32612. 8.8. 1945. Pierw. 5.7. 1945.
Fa. „Salus” Sp. z o. o. Wytwórnia Chemiczno-
Farmaceutyczna, Kraków. Wytwórnia prepara-
tów chemiczno-farmaceutycznych. Towary:
środki lecznicze.

SALIPHENYL

Nr. Rej. 32613. 28.8. 1945. Pierw. 5.7. 1945.
Fa. Stanisław Strójwās — Synowie, Warszawa.

Wytwórnia środków spożywczych. Towary:
korzenie i przyprawy kuchenne, konserwy, mar-
molady, soki owocowe, przyprawy do ciast, ma-
rynaty, buliony, zupy, budynie i tym podobne
artykuły spożywcze.

Nr Rej. 32614. 28.8. 1945. Pierw. 5.7. 1945.
Fa. Stanisław Strójwās — Synowie, Warszawa.
Wytwórnia środków spożywczych. Towary:
korzenie i przyprawy kuchenne, konserwy,
marmolady, soki owocowe, przyprawy do ciast,
marynaty, buliony, zupy, budynie i tym po-
dobne artykuły spożywcze.

Nr Rej. 32615. 28.8. 1945. Pierw. 5.7. 1945.
Fa. Stanisław Strójwās — Synowie, Warszawa,
Wytwórnia środków spożywczych. Towary:
proszki do pieczenia, drożdże i inne artykuły
pomocnicze do pieczenia ciast.

BAKOL

Nr Rej. 32616. 30.8. 1945. Pierw. 6.7. 1945.
Fa. Zakłady Farmaceutyczne „Therapia”, Po-
znań. Wytwórnia środków farmaceutycznych.
Towary: preparaty witaminowe, zwłaszcza pre-
paraty zawierające witaminy D, w postaci za-
strzyków, preparatów doustnych, maści, emulsji,
czopików.

DEVIT

Nr Rej. 32617. 30.8. 1945. Pierw. 26.7. 1945.
Fa. Stanisław Strójwās Synowie, Warszawa.
Wytwórnia środków spożywczych. Towary:
proszek do pieczenia, drożdże i inne tego ro-
dzaju przyprawy i dodatki do wypieku ciast.

ROŚNIK

Nr Rej. 32618. 15.9. 1945. Pierw. 30.7. 1945.
Fa. Wytwórnia Win Ovocowych, Soków Owo-
cowych i Odżywek Wanda Jawornicka, Kra-

ków. Wytwórnia win owocowych, soków owocowych i odżywek. **Towary:** odżywka zawierająca witaminę „B”.

COLAVIT

Nr Rej. 32619. 19.9. 1945. Pierw. 26.7. 1945. Fa. A. Piasecki Fabryka Czekolady w Krakowie Spółka Akcyjna. Kraków. Fabryka czekolady i cukierków. **Towary:** czekolada, cukierki i wyroby cukiernicze.

DANUSIA

Nr Rej. 32620. 22.10. 1945. Pierw. 4.8. 1945. Fa. Fabryka Przetworów Chemicznych Bolesław Jurkowski. Kraków. Fabryka produktów chemicznych. **Towary:** proszki i płyny do tępienia owadów.

TOTAL

Nr Rej. 32621. 22.10. 1945. Pierw. 4.8. 1945. Fa. Fabryka Przetworów Chemicznych Bolesław Jurkowski. Kraków. Fabryka produktów chemicznych. **Towary:** puder do skóry.

KORONA

Nr Rej. 32622. 22.10. 1945. Pierw. 4.8. 1945. Fa. Fabryka Przetworów Chemicznych Bolesław Jurkowski. Kraków. Fabryka produktów chemicznych. **Towary:** środki lecznicze dla zwierząt.

JOBOL

Nr Rej. 32623. 22.10. 1945. Pierw. 4.8. 1945. Fa. Fabryka Przetworów Chemicznych Bolesław Jurkowski. Kraków. Fabryka produktów chemicznych. **Towary:** płyn dezynfekcyjny i odwanający.

BURNOL

Nr Rej. 32624. 22.10. 1945. Pierw. 4.8. 1945. Fa. Fabryka Przetworów Chemicznych Bolesław Jurkowski. Kraków. Fabryka produktów chemicznych. **Towary:** farbka do bielizny w postaci pasty i proszku.

HIPPOCENTAURUS

Nr Rej. 32625. 24.10. 1945. Pierw. 4.8. 1945. Fa. Fabryka Przetworów Chemicznych Bolesław Jurkowski. Kraków. Wytwórnia przetworów chemicznych. **Towary:** krochmal do bielizny.

GALA

Nr Rej. 32626. 24.10. 1945. Pierw. 4.8. 1945. Fa. Fabryka Przetworów Chemicznych Bolesław Jurkowski. Kraków. Wytwórnia przetworów chemicznych. **Towary:** płyn i pasta do czyszczenia metali.

SADOL

Nr Rej. 32627. 24.10. 1945. Pierw. 4.8. 1945. Fa. Fabryka Przetworów Chemicznych Bolesław Jurkowski. Kraków. Wytwórnia przetworów chemicznych. **Towary:** płyn do konserwowania jaj.

GWARANT

Nr Rej. 32628. 24.10. 1945. Pierw. 4.8. 1945. Fa. Fabryka Przetworów Chemicznych Bolesław Jurkowski. Kraków. Wytwórnia przetworów chemicznych. **Towary:** pasta do czyszczenia obuwia.

GALALIN

Nr Rej. 32629. 14.11. 1945. Pierw. 26.7. 1945. Fa. A. Piasecki Fabryka Czekolady w Krakowie Spółka Akcyjna. Kraków. Fabryka czekolady i cukierków. **Towary:** czekolada, cukierki i wyroby cukiernicze.

Zastrzeżono ochronę znaku w zestawieniu kolorów; niebieskiego ze złotym.

Nr Rej. 32630. 14.11. 1945. Pierw. 17.5. 1945.
Fa. Polska Spółka Akcyjna „Pharma“ Magister Bolesław Jawornicki. Kraków. Wytwórnia i sprzedaż preparatów chemiczno-farmaceutycznych. **Towary:** środki lecznicze, higieniczne, dezynfekcyjne, odżywcze, preparaty farmaceutyczne, materiały apteczne i opatrunkowe, kosmetyki i inne środki toaletowe, środki do prania, przeciw rdzy oraz do tępienia pasożytów i szkodników.

„P. H.“

Nr Rej. 32631. 14.11. 1945. Pierw. 17.5. 1945.
Fa. Polska Spółka Akcyjna „Pharma“ Magister Bolesław Jawornicki. Kraków. Wytwórnia i sprzedaż preparatów chemiczno-farmaceutycznych. **Towary:** wytwory chemiczne w szczególności środki do tępienia pasożytów i szkodników.

MORTAN

Nr Rej. 32632. 17.11. 1945. Pierw. 16.8. 1945.
Fa. Zjednoczone Fabryki Związków Azotowych w Mościcach i w Chorzowie. Mościce. Fabryka produktów chemicznych. **Towary:** wszelkiego rodzaju produkty chemiczne, w szczególności nawozy sztuczne azotowe i fosforowe, woda amoniakalna, sole amonowe, azotyny, azotany, kwas azotowy i jego mieszanina z siarkowym, fosforany, kwas fosforowy i jego bezwodnik, syntetyczny metanol, syntetyczny etanol, formalina, soda, soda kaustyczna, karbid, kwas octowy i jego bezwodnik, acetale, kwas solny, podchloryny, chlorany, chloropochodne metanu, etanu, etylenu, benzenu, naftalenu, kwas szczawiowy, sole guanidyny, nitropochodne guanidyny, pentaerytryl, karbamid, dwucjanodwuamid, wodór sprężony, tlen sprężony, azot sprężony, amoniak skroplony, chlor skroplony, acetylen rozpuszczony, dwutlenek węgla skroplony i zestalony.

Nr Rej. 32633. 17.11. 1945. Pierw. 16.8. 1945.
Fa. Zjednoczone Fabryki Związków Azotowych w Mościcach i w Chorzowie. Mościce. Fabryka produktów chemicznych. **Towary:** wszelkiego rodzaju produkty chemiczne, w szczególności nawozy sztuczne azotowe i fosforowe, woda amoniakalna, sole amonowe, azotyny, azotany, kwas azotowy i jego mieszanina z siarkowym, fosforany, kwas fosforowy i jego bezwodnik, syntetyczny metanol, syntetyczny etanol, formalina, soda, soda kaustyczna, karbid, kwas octowy i jego bezwodnik, acetale, kwas solny, podchloryny, chlorany, chloropochodne metanu, etanu, etylenu, benzenu, naftalenu, kwas szczawiowy, sole guanidyny, nitropochodne guanidyny, pentaerytryl, karbamid, dwucjanodwuamid, wodór sprężony, tlen sprężony, azot sprężony, amoniak skroplony, chlor skroplony, acetylen rozpuszczony, dwutlenek węgla skroplony i zestalony.

Nr Rej. 32634. 17.11. 1945. Pierw. 16.8. 1945.
Fa. Zjednoczone Fabryki Związków Azotowych w Mościcach i w Chorzowie. Mościce. Fabryka produktów chemicznych. **Towary:** wszelkiego rodzaju produkty chemiczne, w szczególności nawozy sztuczne azotowe i fosforowe, woda amoniakalna, sole amonowe, azotyny, azotany, kwas azotowy i jego mieszanina z siarkowym, fosforany, kwas fosforowy i jego bezwodnik, syntetyczny metanol, syntetyczny etanol, formalina, soda, soda kaustyczna, karbid, kwas octowy i jego bezwodnik, acetale, kwas solny, podchloryny, chlorany, chloropochodne metanu, etanu, etylenu, benzenu, naftalenu, kwas szczawiowy, sole guanidyny, nitropochodne guanidyny, pentaerytryl, karbamid, dwucjanodwuamid, wodór sprężony, tlen sprężony, azot sprężony, amoniak skroplony, chlor skroplony, acetylen rozpuszczony, dwutlenek węgla skroplony i zestalony.

Rej. 32634

Nr Rej. 32635. 17.11. 1945. Pierw. 21.8. 1945.
Fa. Spółka Wydawnicza z ogr. udziałami „Prze-
łom” Jan Janowski, Edyta Janowska, Janina
Zdrowowska. Kraków. Wydawnictwo książek,
nut, map, ksiąg handlowych, broszur, kartek,
obrazów i kalendarzy. Towary: książki, mapy,
nuty, księgi handlowe, broszury, kartki, obrazy.

PRZEŁOM

Nr Rej. 32636. 27.12 1945. Pierw. 25.6. 1945.
Fa. Wytwórnia Przetworów Chemicznych „Pal-
ma” W. Krzeziński i J. Janczewski Sp. z o. o.
Warszawa. Wytwórnia przetworów chemi-
cznych. Towary: pasta do obuwia i zaprawa do
podłóg.

Zastrzeżono ochronę znaku w zestawieniu kolo-
rów: białego z granatowym na tle zielonym, żół-
tym, białym, brązowym, wiśniowym i niebie-
skim.

Nr Rej. 32637. 30.1. 1946. Pierw. 7.8. 1945.
Fa. Stefan Ostrągowski. Kraków. Hurtownia

apteczna i laboratorium chemiczno-farmaceu-
tyczne. Towary: proszki przeciw-bólwe.

Zastrzeżono ochronę znaku w zestawieniu kolorów: czerwonego, niebieskiego i białego.

Nr Rej. 32638. 30.1. 1946. Pierw. 23.7. 1945.
Fa. Laboratorium Farmaceutyczne „Biolabor”
Magistra Jana Gąseckiego w Warszawie. Pod-
kowa Leśna — Borki. Laboratorium farmaceu-
tyczne. Towary: preparaty farmaceutyczne,
środki odżywcze, kosmetyczne, drogeryjne, zio-
łowe, dezynfekcyjne i dezynfekcyjne, materiały
apteczne.

BIOLABOR

Nr Rej. 32639. 30.1. 1946. Pierw. 23.7. 1945.
Fa. Laboratorium Farmaceutyczne „Biolabor”
Magistra Jana Gąseckiego w Warszawie. Pod-
kowa Leśna — Borki. Laboratorium farmaceu-
tyczne. Towary: preparaty farmaceutyczne,
środki ziołowe, drogeryjne, odżywcze, dezyn-
fekcyjne, dezynfekcyjne, kosmetyczne, materia-
ły apteczne.

HEPATOL

Nr Rej. 32640. 30.1. 1946. Pierw. 23.8. 1945.
Fa. **Laboratorium Farmaceutyczne „Biolabor“**
Magistra Jana Gąseckiego w Warszawie. Pod-
kova Leśna — Borki. Laboratorium farmaceu-
tyczne. **Towary:** preparaty farmaceutyczne,
środki drogeryjne, ziołowe, odżywcze, kosme-
tyczne, materiały apteczne.

SEDATOL

Nr Rej. 32641. 30.1. 1946. Pierw. 23.8. 1945.
Fa. **Laboratorium Farmaceutyczne „Biolabor“**
Magistra Jana Gąseckiego w Warszawie. Pod-
kova Leśna — Borki. Laboratorium farmaceu-
tyczne. **Towary:** preparaty farmaceutyczne,
środki drogeryjne, ziołowe, odżywcze, kosme-
tyczne, materiały apteczne.

LAXANTOL

Nr Rej. 32642. 30.1. 1946. Pierw. 23.8. 1945.
Fa. **Laboratorium Farmaceutyczne „Biolabor“**
Magistra Jana Gąseckiego w Warszawie. Pod-
kova Leśna — Borki. Laboratorium farmaceu-
tyczne. **Towary:** preparaty farmaceutyczne,
środki ziołowe, drogeryjne, odżywcze, dezyn-
fekcyjne, dezynsekcyjne, kosmetyczne, mate-
riały apteczne.

VALERSAN

Nr Rej. 32643. 11.2. 1946. Pierw. 5.6. 1945.
Fa. **Polska Spółka Akcyjna „Pharma“** Magister

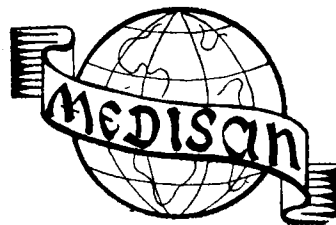
Nr Rej. 32645. 28.2. 1946. Pierw. 26.11. 1945.
Fa. **„Orto“ Laboratorium Chemiczno-Farmaceu-
tyczne Sp. z o. o.** Radom. Wytwórnia środ-

Bolesław Jawornicki. Kraków. Wytwórnia
i sprzedaż preparatów chemiczno-farmaceutycz-
nych. **Towary:** środki lecznicze, higieniczne,
dezynfekcyjne, odżywcze, preparaty farmaceu-
tyczne, materiały apteczne i opatrunkowe,
kosmetyki i inne środki toaletowe, środki do
prania, przeciw rdzy oraz do tępienia pasoży-
tów i szkodników.

Zastrzeżono ochronę znaku w kolorach: czar-
nym, czerwonym, niebieskim i ich zestawie-
niach.

Nr Rej. 32644. 13.2. 1946. Pierw. 31.7. 1945.
Fa. **Wytwórnia chemiczno-farmaceutyczna „Me-
disan“.** Kraków. Wytwórnia preparatów che-
miczno-farmaceutycznych. **Towary:** środki lecz-
nicze, higieniczne, dezynfekcyjne, odżywcze,
preparaty farmaceutyczne, materiały apteczne
i opatrunkowe, kosmetyki i inne środki toaleto-
we, środki do prania i przeciw rdzy, środki do
tępienia pasożytów i szkodników.

ków leczniczych i kosmetyków. **Towary:**
proszki od bólu głowy.

Laboratorium Chemiczno-Farmaceutyczne
„ORTO“ Sp. z o. o.
RADOM L.0850

Proszek od bólu głowy

RYBKA ZNAK
REGISTRACYJNY.

z kofeiną
dla dorosłych
„RYBKA”

kojący ból głowy i zębów

Nr Rej. 32646. 30.3. 1946. Pierw. 7.8. 1945.
Fa. **Wytwórnia Gilz „Jaskółka“** właściciele
Władysław Kuza i Marian Dziewulski. Komo-
rów-Wille. Wytwórnia gilz do papierosów.

Towary: gilzy do papierosów ustnikowych
i bezustnikowych, bibułki do papierosów.

Jaskółka

Nr Rej. 32647. 30.3. 1946. Pierw. 7.8. 1945.
Fa. Wytwórnia Gilz „Jaskółka“ właściciele
Władysław Kuza i Marian Dziewulski. Komo-
rów-Wille. Wytwórnia gilz do papierosów.
Towary: gilzy do papierosów usznicowych
i bezusznikowych, bibułki do papierosów.

M i r a

Nr Rej. 32648. 30.3. 1946. Pierw. 6.9. 1945.
Fa. Zakłady Solvay w Polsce Fabryka w Mąt-
wach. Przedsiębiorstwo pod Zarządem Pań-
stwowym. Mątwy pod Inowrocławiem. Fa-
bryka sody amoniakalnej. Towary: soda oczy-
szczona.

Zastrzeżono ochronę znaku w wszelkich zesta-
wieniach kolorów tła i napisów.

Nr Rej. 32649. 30.3. 1946. Pierw. 26.11. 1945.
Fa. „Orto“ Laboratorium Chemiczno-Farmaceu-
tyczne Sp. z o. o. Radom. Wytwórnia środ-

ków leczniczych i kosmetyków. Towary: środ-
ki lecznicze.

PRZEDŁUŻENIE OCHRONY PRAWNEJ ZNAKÓW

(Po numerze rejestru podana jest data, do której
przedłużono ochronę znaku)

66	—	12.4.	1954	7689	—	29.8.	1955	11972	—	9.4.	1956	22969	—	27.7.	1952
228	—	12.5.	1954	7690	—	29.8.	1955	12099	—	27.4.	1956	22970	—	27.7.	1952
229	—	12.5.	1954	7691	—	29.8.	1955	12797	—	23.7.	1956	23306	—	30.11.	1952
231	—	12.5.	1954	7692	—	29.8.	1955	12798	—	23.7.	1956	23423	—	23.1.	1953
232	—	12.5.	1954	7693	—	29.8.	1955	12983	—	14.8.	1956	23558	—	2.3.	1953
757	—	19.7.	1954	7694	—	29.8.	1955	13601	—	9.10.	1956	23648	—	21.3.	1953
758	—	19.7.	1954	8222	—	16.9.	1955	13815	—	15.11.	1956	23712	—	22.4.	1953
759	—	19.7.	1954	8331	—	22.9.	1955	19559	—	26.2.	1950	23902	—	30.6.	1953
760	—	19.7.	1954	9128	—	22.10.	1955	20588	—	24.10.	1950	23969	—	19.7.	1953
761	—	19.7.	1954	9422	—	5.11.	1955	20679	—	22.11.	1950	24167	—	30.9.	1953
762	—	19.7.	1954	9425	—	5.11.	1955	20839	—	8.1.	1951	24208	—	14.10.	1953
1500	—	15.10.	1954	9477	—	6.11.	1955	20841	—	8.1.	1951	24228	—	18.10.	1953
1986	—	1.12.	1954	9670	—	12.11.	1955	21002	—	18.2.	1951	24271	—	31.10.	1953
3237	—	9.2.	1955	9831	—	19.11.	1955	21070	—	2.3.	1951	24286	—	10.11.	1953
3978	—	16.3.	1955	9965	—	26.11.	1955	22176	—	30.12.	1951	24417	—	30.12.	1953
5691	—	2.6.	1955	10084	—	1.12.	1955	22217	—	31.12.	1951	24444	—	19.1.	1954
5763	—	5.6.	1955	10286	—	10.12.	1955	22274	—	22.1.	1952	24446	—	19.1.	1954
5764	—	5.6.	1955	10419	—	16.12.	1955	22511	—	15.3.	1952	24599	—	16.3.	1954
								22513	—	15.3.	1952	24701	—	23.4.	1954
								22514	—	15.3.	1952	24720	—	30.4.	1954
								22515	—	15.3.	1952	24729	—	30.4.	1954
								22658	—	16.4.	1952	24747	—	17.5.	1954
								22661	—	16.4.	1952	24794	—	30.5.	1954
								22936	—	16.7.	1952	24827	—	20.6.	1954

24845 — 28.6. 1954	25369 — 30.1. 1955	25715 — 29.5. 1955	25968 — 28.8. 1955
24915 — 17.8. 1954	25406 — 13.2. 1955	25720 — 31.5. 1955	26010 — 31.8. 1955
25051 — 31.10. 1954	25416 — 20.2. 1955	25721 — 31.5. 1955	26197 — 22.11. 1955
25052 — 31.10. 1954	25511 — 21.3. 1955	25748 — 17.6. 1955	26199 — 22.11. 1955
25061 — 31.10. 1954	25516 — 26.3. 1955	25782 — 19.6. 1955	26207 — 27.11. 1955
25111 — 20.11. 1954	25552 — 30.3. 1955	25783 — 19.6. 1955	26237 — 30.11. 1955
25112 — 20.11. 1954	25583 — 15.4. 1955	25784 — 19.6. 1955	26552 — 14.3. 1956
25201 — 22.12. 1954	25584 — 15.4. 1955	25785 — 19.6. 1955	26678 — 17.4. 1956
25204 — 22.12. 1954	25595 — 24.4. 1955	25787 — 19.6. 1955	27006 — 23.6. 1956
25241 — 28.12. 1954	25657 — 10.5. 1955	25861 — 12.7. 1955	27273 — 31.8. 1956
25261 — 31.12. 1954	25707 — 29.5. 1955	25862 — 12.7. 1955	
25306 — 23.1. 1955	25714 — 29.5. 1955		

ZMIANY W REJESTRZE.

NrNr Rej. 10084, 14305, 14325, 14326, 14327, 18560, 19123 — prawo z rejestracji znaków przepisano z firmy „Parfumerie und kosmetische Fabrik Ernst Walter, Posen“ na firmę: „Falkiewicz Fabryka Perfum i Kosmetyków, Poznań“.

PRENUMERATA wynosi: do końca 1946 r. zł 425.—, z przesyłką zł 450.—. Zeszyt pojedynczy zł 50.—.
CENA OGŁOSZEŃ: po tekście oraz na 2, 3 i 4 str. okładki zł 5.— od wiersza 1 mm szpalty redakcyjnej. KONTA czekowe w P.K.O. Nr I-3577.

WYDAWNICTWO URZĘDU PATENTOWEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
Redakcja i Administracja: Urząd Patentowy Rz. P., Warszawa, ul. Lwowska 15. Tel. 8-52-78.

Są do odstąpienia patenty względnie do udzielenia licencji z nich:

Nr 16843. Vilhelm Irgens Pettersson, p.t.: „Sposób suszenia płodów rolnych, zwłaszcza ściętego zboża lub trawy, oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu“.

Nr 27636. Schweizerische Lokomotiv-und Maschinenfabrik, p. t. „Zawór miarkowniczy, zwłaszcza do przełączania sprzęgieł za pomocą oleju“.

Wiadomość:

Inż. dypl. **JANUSZ WYGANOWSKI**
rzecznik patentowy
Chorzów, G./Śl.. Bytomska 50.

WYNAŁAZKI, WZORY i ZNAKI TOWAROWE
w kraju i zagranicą

RZECZNIK PATENTOWY

Mgr ANDRZEJ AU

Poznań, ul. Szamotulska 34.

RZECZNIK PATENTOWY

Inż. dypl. STEFAN MAKOWSKI

WARSZAWA, (naprzeciwko Ministerstwa Przemysłu) ul. **POZNANSKA 16**

Ochrona Wynalazków, Wzorów i Znaków towar.—Skargi i obrona w kraju i zagranicą.
Przywracanie praw utraconych wskutek wojny